

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 1 kap. 15 § 2 mom., 7 kap. 6 a § och 10 kap. 10 § 1 mom., sådana de lyder i lag 233/2021,

ändras 1 kap. 3 § 2 mom., 4 och 20 §, rubriken för 2 a kap. samt 2 a kap. 1 § 2 mom. 3 punkten och 3 mom., 2 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., 3 § 1 mom. samt 4 och 5 §, 3 kap. 1 § 7 mom., 6 kap. 5 §, 7 kap. 1 § 1 och 3 mom., 2 § 1 och 3 mom., 3 § 3 mom. 2 punkten, 4 § samt 5 § 1—3 och 6 mom., 8 kap. 1 § 3 mom., 3 § 1 mom. och 9 § 2 mom., 9 kap. 1 § 1 mom., det inledande stycket och 2 punkten i 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 4 § 3 mom., 9 §, 12 §, 16 § 1 mom., 19 §, 20 § 2 mom. samt 23 §, 10 kap. 1 a § 2 mom., 3 § 5 och 7 mom., 4 a § 2 och 3 mom., 4 b § 2 mom., 4 d § 1 mom., 4 e § 2, 3 och 6 mom., 7 § 6 mom., 8 § 6 mom. 2 punkten och 8 mom., 10 § 2 mom., 10 b § 4 mom. 2 punkten, 11 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 och 5 §, 5 a § 1 mom., 5 b § 1 mom., 6 d § 1 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom. samt 2, 13 och 14 punkten, 13 § 1 och 4 mom., 17 kap., 18 kap. 4 och 8 § samt 10 § 1 mom., 20 kap. 1 § 2 mom. 3 och 7 punkten, 1 § 3 mom., 1 § 4 mom. 1, 2, 4, 5, 8 och 9 punkten och 1 § 5 mom. samt 22 kap. 2 §,

av dem rubriken för 2 a kap. samt 2 a kap. 1 § 2 mom. 3 punkten och 1 § 3 mom., 2 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., 3 § 1 mom. samt 4 och 5 §, 7 kap. 2 § 1 mom., 8 kap. 1 § 3 mom., 9 kap. 16 § 1 mom., 10 kap. 3 § 5 och 7 mom., 4 a § 2 och 3 mom., 4 b § 2 mom., 4 d § 1 mom., 4 e § 2, 3 och 6 mom., 8 § 6 mom. 2 punkten, 10 § 2 mom. samt 10 b § 4 mom. 2 punkten, 11 kap. 3 § 2 mom., 5 b § 1 mom., 6 d § 1 mom., det inledande stycket i 10 § 1 mom. samt 10 § 1 mom. 2, 13 och 14 punkten samt 13 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 233/2021, 7 kap. 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 394/2019 och 5 § 3 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 394/2019, det inledande stycket i 9 kap. 2 § 1 mom. samt 9 kap. 2 § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lag 611/2024, 10 kap. 1 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 152/2022, 11 kap. 2 § sådan den lyder i lagarna 233/2021 och 611/2024, 11 kap. 5 a § 1 mom. och 20 kap. 1 § 2 mom. 7 punkten samt 1 § 5 mom. sådana de lyder i lag 1199/2014, 18 kap. 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 233/2021 samt 20 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 854/2016, och

fogas till 1 kap. nya 21 och 22 §, till 2 a kap. 3 §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 3 och 4 mom., till lagen ett nytt 3 a kap., till 7 kap. nya 4 a—4 e §, till 9 kap. nya 3 a och 3 b §, till 10 § ett nytt 4 mom., till 14 § ett nytt 5 mom. och till kapitlet en ny 17 a §, till 10 kap. en ny 1 c §, till 10 kap. 4 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, ett nytt 6 mom., till 7 § nya 7 och 8 mom., till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1199/2014, 233/2021 och 993/2024, nya 9 och 10 mom., till 10 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 6 och 7 mom., till 11 kap. nya 2 a, 2 b, 4 a och 4 b §, till 6 a §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 3—5 mom., till 6 c §, sådan den lyder i lag 233/2021, nya 4 och 5 mom., till 6 d §, sådan den lyder i lag 233/2021, ett nytt 5 mom., till 10 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1199/2014 och 233/2021, nya 15—18 punkter, till 10 §, sådan den lyder i lagarna 1199/2014 och 233/2021, nya 2 och 5 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., till 18 kap. nya 4 a—4 c, 8 a och 14—17 §, till 20 kap. 1 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1199/2014, 854/2016 och 448/2017, nya 8—10 punkter, till 20 kap. 1 § 4 mom. nya 10—15 punkter samt till 20 kap. 1 § ett nytt 6 mom., i stället för det 6 mom. som upphävts genom lag 1280/2015, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Tillsyn

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. och 4 § ska Europeiska centralbanken, nedan *ECB*, övervaka efterlevnaden av bestämmelserna i 3, 3 a och 6—11 kap. och med stöd av dem utfärdade författningar, då tillsynen över kreditinstitut har överförts till ECB med stöd av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, *nedan SSM-förordningen*. I SSM-förordningen föreskrivs om fördelningen av behörighet mellan Finansinspektionen och ECB vid bedömning av aktie- och andelsägares lämplighet enligt 3 kap., vid beviljande av koncession enligt 4 kap. och vid fastställande av kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 4 § samt om ECB:s rätt att för överträdelse av EU:s tillsynsförordning påföra sådana administrativa påföljder som avses i 20 kap.

4 §

Myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen

Om moderföretaget i en finansiell företagsgrupp är ett kreditinstitut, ska den behöriga tillsynsmyndigheten i den EES-stat som är hemstat för moderkreditinstitutet vara den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

Om moderföretaget i en finansiell företagsgrupp är ett holdingföretag eller värdepappersföretag, ska den myndighet som ansvarar för tillsynen över kreditinstitutet i den finansiella företagsgruppen vara

1) den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det enda kreditinstitutet inom den finansiella företagsgruppen,

2) den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det kreditinstitut som är störst sett till balansomslutningen, när den finansiella företagsgruppen omfattar flera kreditinstitut.

När en finansiell företagsgrupp bestäms på grundval av tillämpningen av artikel 18.3 eller 18.6 i EU:s tillsynsförordning, ska den behöriga för tillsynen över kreditinstitut ansvariga myndigheten i den EES-stat som är hemstat för det kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen som har den största balansomslutningen vara den myndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut.

Med avvikelse från 1—3 mom. ska den myndighet i en EES-stat som i en finansiell företagsgrupp utövar tillsyn på individuell nivå över kreditinstitut vars sammanräknade balansräkning utgör majoritetsandelen av den sammanräknade balansräkningen för de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen vara den myndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen.

De myndigheter som övervakar kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen kan med ett gemensamt beslut på grunder som avviker från dem som anges i 1—3 mom. utnämna den behöriga myndigheten som den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen, om tillämpningen av dessa grunder skulle vara oändamålsenligt med beaktande av ställningen för de kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen och deras verksamhets betydelse i varje medlemsstat, eller den myndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen behöver utnämnas på ett avvikande sätt med tanke på verksamhetens kontinuitet. Den behöriga

myndigheten ska utan dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten om det beslut som avses i detta moment.

Bestämmelser om tillsynen över sammanslutningen av inlåningsbanker på basis av sammanslutningens konsoliderade finansiella ställning finns i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

20 §

Definitioner som gäller kreditinstituts ledning

Med *högsta ledning* avses i denna lag kreditinstitutets styrelse och den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd som har anförtrots uppgifter som ankommer på styrelsen, jämställs förvaltningsrådet vid tillämpningen av denna lag med styrelsen.

Med *ledning som ansvarar för affärsverksamheten* avses i denna lag kreditinstitutets verkställande direktör samt sådana direkt under verkställande direktören verksamma personer som i kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem har fastställts höra till den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och som vid sidan av verkställande direktören de facto leder kreditinstitutets verksamhet.

Med *verkställande ledning* avses de direkt under verkställande direktören verksamma personer som hör till den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och som svarar för den dagliga ledningen av kreditinstitutet.

Med *nyckelperson* avses i denna lag en anställd hos kreditinstitutet som har ett betydande inflytande över kreditinstitutets ledning men som inte hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet. Som nyckelpersoner ska betraktas åtminstone kreditinstitutets ekonomidirektör, den person som svarar för riskkontrollfunktionen, den person som svarar för funktionen för regelefterlevnad och iakttagande av de interna riktlinjerna samt den person som svarar för internrevisionen, om inte en sådan person anses höra till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet.

21 §

Kryptotillgång

Med *kryptotillgång* avses i denna lag en sådan kryptotillgång som avses i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937, nedan *EU:s förordning om marknader för kryptotillgångar*, som inte är en digital centralbanksvaluta.

22 §

EES-tillsynsmyndighet

Med *EES-tillsynsmyndighet* avses i denna lag en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i 6 § 5 punkten i lagen om Finansinspektionen.

2 a kap.

Holdingföretag

1 §

Tillståndsplikt för holdingföretag

Ett holdingföretag kan dock ansöka om bekräftelse hos Finansinspektionen av att tillstånd enligt 1 mom. inte behövs. Holdingföretaget ska då uppfylla följande villkor:

3) ett kreditinstitut som är holdingföretagets dotterföretag eller ett holdingföretag som är ett dotterföretag och som har erhållit tillstånd enligt 1 mom. har utsetts att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls och har alla medel och befogenheter som behövs för att fullgöra dessa skyldigheter på ett effektivt sätt,

Om en ansökan om ett i 1 mom. avsett tillstånd för ett holdingföretag eller om en i 2 mom. avsedd bekräftelse behandlas samtidigt med en koncessionsansökan som avses i 4 kap. 1 § eller en anmälan eller underrättelse som avses i 3 kap. 1 § eller 3 a kap. 1 § 2 punkten, ska Finansinspektionen samordna sin verksamhet i fråga om den samtidiga behandlingen. Den behandlingstid på 60 vardagar som avses i 32 b § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen avbryts tills tillståndsbehandlingen enligt detta kapitel har slutförts. Finansinspektionen ska vid behov samordna sin verksamhet med den myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen eller med den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat.

2 §

Förutsättningar för beviljande av tillstånd för holdingföretag

Ett holdingföretag ska beviljas tillstånd, om det utifrån den erhållna utredningen kan säkerställas att

1) den finansiella företagsgruppens organisation är ändamålsenlig och effektiv för att säkerställa att kraven på gruppnivå eller undergruppsnivå enligt denna lag och EU:s tillsynsförordning iakttas,

Finansinspektionen ska besluta om ett i 1 § 1 mom. avsett tillstånd och en i 1 § 2 mom. avsedd bekräftelse inom fyra månader från mottagandet av tillståndsansökan eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken.

3 §

Tillsyn över tillståndsförutsättningar

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, ska Finansinspektionen regelbundet följa om holdingföretaget uppfyller villkoren i 1 § 2 mom. eller 2 §. Om holdingföretaget inte uppfyller villkoren, ska det ansöka om tillstånd enligt 1 § 1 mom. Finansinspektionen kan då dessutom vidta åtgärder som föreskrivs i 11 kap. i denna lag eller i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Om holdingföretaget är ett blandat finansiellt holdingföretag, ska i åtgärderna beaktas deras effekter på konglomeratets verksamhet. Finansinspektionen får också tillfälligt utse ett annat holdingföretag eller ett annat kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls.

Finansinspektionen ska på sina webbsidor föra, och åtminstone årligen uppdatera, en förteckning över holdingföretag som har erhållit ett sådant tillstånd för holdingföretag som avses i 2 § eller en sådan bekräftelse som avses i 1 § 2 mom. I förteckningen ska i fråga om de företag som erhållit en bekräftelse anges vilket företag som har utsetts till ansvarigt för att säkerställa gruppens efterlevnad av tillsynskraven på gruppnivå.

Finansinspektionen ska åtminstone årligen granska moderföretagen till institut för att säkerställa att de företag som uppfyller kriterierna för att betraktas som ett holdingföretag har identifierats på ett korrekt sätt. Om moderföretagen i fråga är belägna i andra medlemsstater, ska Finansinspektionen samarbeta med de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna när den utför granskningen.

4 §

Bestämmelser som ska tillämpas på holdingföretag

Bestämmelserna om kreditinstitut i denna lag och EU:s tillsynsförordning tillämpas i fråga om krav på gruppnivå också på

- 1) i 1 § 1 mom. avsedda holdingföretag med tillstånd,
- 2) i 1 § 2 mom. 3 punkten. avsedda kreditinstitut,
- 3) kreditinstitut eller andra holdingföretag som har utsetts i enlighet med 3 § 1 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Finansinspektionen får från fall till fall tillåta att ett holdingföretag som erhållit en bekräftelse enligt 1 § 2 mom. inte ska omfattas av konsolideringen, om

- 1) uteslutandet från konsolideringen inte påverkar effektiviteten i tillsynen över dotterkreditinstitutet eller över gruppen,
- 2) holdingföretaget inte har andra placeringar i form av eget kapital än placeringen i form av eget kapital i dotterkreditinstitutet eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet, och
- 3) holdingföretaget inte i betydande grad använder lånefinansiering och den har inte sådana innehav som inte hänför sig till dess ägande i det dotterkreditinstitutet eller i det intermediära moderholdingföretag som kontrollerar dotterkreditinstitutet.

5 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om holdingföretag

Om Finansinspektionen svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen och ett holdingföretag har säte i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen i samråd med tillsynsmyndigheten i den stat där det holdingföretaget är etablerat sträva efter att uppnå ett gemensamt beslut om tillämpningen av 1—3 § och 4 § 3 mom. Finansinspektionen ska då utarbeta en bedömning av tillståndet, bekräftelsen, uteslutandet från konsolidering eller tillsynsåtgärderna enligt 1—3 § och 4 § 3 mom. och tillställa tillsynsmyndigheten i etableringsstaten denna bedömning.

Parterna ska sträva efter att nå ett gemensamt beslut inom två månader från det att tillsynsmyndigheten i den stat där holdingföretaget är etablerat har tagit emot bedömningen.

Vid behov ska samtycke till beslut enligt denna paragraf fås av den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över finans- och försäkringsföretagsgruppen.

Om ett gemensamt beslut på grund av oenighet inte har uppnåtts efter det att Finansinspektionen har tillställt tillsynsmyndigheten i den stat där holdingföretaget är etablerat en bedömning enligt 1 mom., ska ärendet enligt 2 mom. inom två månader hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen.

Om samtycke enligt 3 mom. inte har fåtts, ska ärendet dessutom hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Det gemensamma beslutet ska vara förenligt med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om gemensamma beslut tillämpas om Finansinspektionen är tillsynsmyndighet i den stat där ett holdingföretag är etablerat och en annan medlemsstats myndighet svarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen.

3 kap.

Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinstitut

1 §

Anmälningsskyldighet vid förvärv och avyttring av aktier och andelar

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 1 och 2 mom. Bestämmelser om anmälningarna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut.

3 a kap.

Tillsyn över företagsomstruktureringar, förvärv av ett kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder

1 §

Skyldighet att rapportera till Finansinspektionen

Ett kreditinstitut ska på förhand skriftligen underrätta Finansinspektionen, om det

1) avyttrar eller tar emot tillgångar eller skulder som är betydande på det sätt som avses i 3 §,
2) i ett annat företag förvärvar ett innehav som är kvalificerat på det sätt som avses i 4 § eller avstår från ett sådant innehav,

3) deltar i en fusion eller delning, nedan i detta kapitel *företagsomstrukturering*.

En underrättelse enligt 1 mom. 3 punkten ska göras innan kallelse på borgenärerna söks.

Om ett kreditinstitut förvärvar ett kvalificerat innehav i ett annat kreditinstitut på det sätt som avses i 3 kap., tillämpas dessutom bestämmelserna i det kapitlet.

Kreditinstitutet ska i underrättelsen lämna uppgifter om storleken på innehavet, tillgångarna eller skulderna samt andra relevanta och betydelsefulla uppgifter som behövs för bedömningen enligt 5 och 6 §. Finansinspektionen får begära sådana ytterligare uppgifter som behövs för bedömningen.

Bestämmelser om innehållet i underrättelsen och om de utredningar som ska fogas till den finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut. Närmare bestämmelser om rapporteringsförfarandet, de uppgifter som behövs vid bedömningsförfarandet och de tidsfrister som ska iakttas vid rapporteringsförfarandet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

2 §

Tillämpning av bestämmelserna på holdingföretag och centralinstitut

6

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut tillämpas på motsvarande sätt på i 2 a kap. 1 § avsedda holdingföretag med tillstånd och på centralinstitutet i sammanslutningar av inlåningsbanker, om inte något annat föreskrivs särskilt.

3 §

Betydande tillgångar och skulder

Tillgångar eller förpliktelser ska betraktas som betydande, om de tillgångar eller förpliktelser som avyttras i en företagsomstrukturering utgör minst 10 procent av balansvärdet för det kreditinstitut, holdingföretag eller centralinstitut som är överlåtare eller förvärvare eller, om överlåtaren och förvärvaren hör till samma koncern, 15 procent av balansvärdet. Om överlåtaren är ett holdingföretag som är moderföretag för en finansiell företagsgrupp eller om överlåtaren är ett centralinstitut, ska de procentandelar som anges i detta moment beräknas på grundval av den konsoliderade finansiella ställningen.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. beaktas vid bedömningen av om tillgångarna eller förpliktelserna är betydande dock inte följande tillgångar eller förpliktelser:

- 1) de nödlidande fordringar som överlåtelsen gäller,
- 2) överlåtelse av kreditfordringar eller andra tillgångar till sådana säkerhetsmassor som avses i lagen om hypoteksbanker och säkerställda obligationer och i artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU,
- 3) överlåtelse av kreditfordringar eller andra tillgångar för värdepapperisering,
- 4) de tillgångar eller förpliktelser som överläts i samband med ett resolutionsförfarande.

4 §

Kvalificerat innehav

Ett innehav ska anses vara kvalificerat, om dess värde uppgår till minst 15 procent av det förvärvande kreditinstitutets kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas. Om förvärvaren är ett holdingföretag eller ett centralinstitut, ska innehavet anses vara kvalificerat, om dess värde är minst 15 procent av den konsoliderade kapitalbasen.

5 §

Förfarandet för bedömning av förvärv av ett kvalificerat innehav

Finansinspektionen ska med anledning av den anmälan om förvärv som avses i 1 § 1 mom. 2 punkten bedöma om det rapporteringsskyldiga kreditinstitutet förmår organisera sin verksamhet på ett sunt och tillförlitligt sätt samt bedöma hurdana risker som det förvärvande kreditinstitutet är exponerat för efter förvärvet. Bedömningen ska göras enligt följande kriterier:

- 1) huruvida det rapporteringsskyldiga kreditinstitutet kommer att kunna iaktta de krav på institutets finansiella ställning, riskhantering och organisation som anges i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, i EU:s tillsynsförordning, i bestämmelser som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet och i tillämpliga delar i annan EU-lagstiftning eller i nationell lagstiftning som genomför den,
- 2) huruvida det finns grundad anledning att misstänka att förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet skulle kunna öka riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen ska dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för ifrågavarande kreditinstituts del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är den behöriga myndigheten i fråga. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot förvärvet av en ägarandel inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot förvärvet vid den bedömning som avses i denna paragraf.

Närmare bestämmelser om bedömningsförfarandet och om de tidsfrister som ska iakttas vid bedömningsförfarandet samt om bedömningskriterierna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Dessutom kan Finansinspektionen meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om det praktiska genomförandet av bedömningsförfarandet och om hur de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet ska lämnas. Bestämmelser om bedömningsförfarandet och bedömningskriterierna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut. Finansinspektionen ska offentliggöra bedömningskriterierna, som ska stå i proportion till och vara lämpliga med hänsyn till förvärvets karaktär.

6 §

Förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar

Finansinspektionen ska för att försäkra sig om sundheten hos kreditinstitut som deltar i en företagsomstrukturering och för att ta hänsyn till de risker som kreditinstitutet kan bli exponerat för i samband med företagsomstruktureringen bedöma omstruktureringen i enlighet med följande kriterier:

- 1) anseendet hos de kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen,
- 2) den finansiella sundheten hos de kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen, särskilt med hänsyn till den typ av affärsverksamhet som de bedriver,
- 3) huruvida det kreditinstitut som deltar i företagsomstruktureringen bedöms kunna iakttä de krav och skyldigheter på institutets ekonomiska ställning, riskhantering och organisation som anges i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, i EU:s tillsynsförordning, i bestämmelser som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet och i tillämpliga delar i annan EU-lagstiftning eller i nationell lagstiftning som genomför den,
- 4) huruvida de planer som hänför sig till företagsomstruktureringen är genomförbara och bedöms göra det möjligt för kreditinstitutet att bedriva en sund affärsverksamhet,
- 5) huruvida det finns grundad anledning att misstänka att företagsomstruktureringen har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att den planerade företagsomstruktureringen skulle kunna öka riskerna för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen ska fortlöpande övervaka genomförandet av de planer som hänför sig till företagsomstruktureringen fram till det att planerna har verkställts.

Finansinspektionen ska dessutom samråda med den behöriga tillsynsmyndighet som för ifrågavarande kreditinstituts del svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism, om inte Finansinspektionen är den behöriga myndigheten i fråga. En sådan myndighet ska underrätta Finansinspektionen om eventuella invändningar mot en företagsomstrukturering inom 30 vardagar från det att begäran om samråd sändes. Finansinspektionen ska beakta underrättelsen om invändning mot företagsomstruktureringen vid den bedömning som avses i denna paragraf.

Bedömningsförfarandet enligt denna paragraf tillämpas inte, om alla parter i en fusion hör till samma koncern eller är medlemskreditinstitut i samma sammanslutning av inlåningsbanker. Finansinspektionen kan dock göra en bedömning av en fusion som avses i detta moment, om myndigheten utifrån tillgänglig förhandsinformation har grundad anledning att misstänka att

fusionen inom ett eller flera av de delområden som avses i 1 mom. skulle äventyra uppfyllelsen av de krav som ställs på det övertagande kreditinstitutets finansiella ställning eller äventyra kreditinstitutets andra verksamhetsförutsättningar. Om genomförandet av en företagsomstrukturering förutsätter beviljande av koncession för ett kreditinstitut eller av tillstånd för holdingföretag, tillämpas inte förfarandet för bedömning av företagsomstruktureringar enligt denna paragraf.

Närmare bestämmelser om bedömningsförfarandet och om de tidsfrister som ska iakttas vid bedömningsförfarandet samt om bedömningskriterierna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Dessutom kan Finansinspektionen meddela kompletterande föreskrifter av teknisk natur om det praktiska genomförandet av bedömningsförfarandet och om hur de uppgifter som krävs vid bedömningsförfarandet ska lämnas. Bestämmelser om bedömningsförfarandet och bedömningskriterierna finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut. Finansinspektionen ska offentliggöra bedömningskriterierna, som ska stå i proportion till och vara lämpliga med hänsyn till företagsomstruktureringens karaktär.

7 §

Myndighetssamarbete

Om förvärvet av ett kvalificerat innehav gäller en ägarandel i ett sådant kreditinstitut, försäkringsbolag, återförsäkringsbolag, värdepappersföretag eller kapitalförvaltningsbolag som har beviljats koncession eller något annat tillstånd för verksamhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller om ett sådant företag är part i en företagsomstrukturering, ska Finansinspektionen vid det bedömningsförfarande som avses i 5 och 6 § samarbeta med tillsynsmyndigheten för det företag som förvärvet gäller.

Om den andra parten i en företagsomstrukturering eller ett företag i vilket ett kreditinstitut förvärvar en ägarandel är en i denna paragraf avsedd enhet för vilken det krävs koncession eller något annat tillstånd, ska Finansinspektionen utan dröjsmål lämna den behöriga tillsynsmyndigheten för en sådan enhet trots bestämmelserna om sekretess de för bedömningen väsentliga och relevanta uppgifter som inverkar på bedömningen av företagsomstruktureringen eller förvärvet av ett kvalificerat innehav. Uppgifterna ska lämnas på begäran eller på eget initiativ.

Finansinspektionen ska i sitt samarbete med andra tillsynsmyndigheter sträva efter konsekvens i sina beslut om bedömningar.

Närmare bestämmelser om samarbetet mellan myndigheterna utfärdas genom förordning av finansministeriet. Bestämmelser om samarbetet finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut.

8 §

Finansinspektionens behörighet att motsätta sig förvärv av ett kvalificerat innehav eller företagsomstruktureringar.

Finansinspektionen får utifrån den bedömning som avses i 5 § motsätta sig ett förvärv av ett kvalificerat innehav enligt 1 § 1 mom. 2 punkten och utifrån den bedömning som avses i 6 § motsätta sig en företagsomstrukturering enligt 1 § 1 mom. 3 punkten, om det är motiverat med hänsyn till de bedömningskriterier som anges i 5 och 6 § eller om anmälaren har underlåtit att lämna sådana ytterligare uppgifter som Finansinspektionen har begärt.

9 §

Beslut om bedömningsförfarandet

Finansinspektionen ska meddela ett skriftligt beslut om att den motsätter sig ett förvärv av ett kvalificerat innehav inom två vardagar från det att den slutfört sin bedömning, dock senast inom den tidsfrist för bedömningsförfarandet som föreskrivs genom förordning av finansministeriet. I annat fall ska förvärvet anses vara godkänt. Finansinspektionen får i ett positivt beslut fastställa en giltighetstid under vilken förvärvet av ett kvalificerat innehav ska göras, och vid behov förlänga giltighetstiden.

Finansinspektionen ska meddela ett beslut om företagsomstrukturering inom två vardagar från det att den slutfört sin bedömning, dock senast inom den tidsfrist för bedömningsförfarandet som föreskrivs genom förordning av finansministeriet. En företagsomstrukturering får inte verkställas förrän Finansinspektionen har meddelat ett positivt beslut om den. Finansinspektionen får i ett positivt beslut fastställa en giltighetstid under vilken företagsomstruktureringen ska genomföras.

Om de enhet som deltar i en företagsomstrukturering hör till samma koncern eller till en sammanslutning av inlåningsbanker, ska företagsomstruktureringen anses vara godkänd, om Finansinspektionen inte skriftligen har motsatt sig omstruktureringen inom den tidsfrist som avses i 2 mom.

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

5 §

Rätten för ett finansiellt institut som är dotterföretag eller holdingföretag till ett kreditinstitut att etablera sig och tillhandahålla tjänster

Ett finländskt finansiellt institut som är dotterföretag eller holdingföretag till ett kreditinstitut får, under de förutsättningar som anges i denna paragraf, etablera en filial eller annars tillhandahålla sådana tjänster som avses i bilaga 1 till kreditinstitutsdirektivet i en annan EES-stat.

Som ett i 1 mom. avsett finansiellt institut betraktas ett finansiellt institut

1) vars moderföretag eller holdingföretag är kreditinstitut som har erhållit koncession i Finland och vilka tillsammans utövar minst 90 procent av den rösträtt som det finansiella institutets aktier eller andelar medför,

2) vars verksamhet faktiskt bedrivs i Finland,

3) som särskilt i fråga om den ifrågavarande verksamheten omfattas av den gruppbaseerade tillsynen av det kreditinstitut som faktiskt är moderföretag eller holdingföretag i enlighet med avdelning VII kapitel 3 i kreditinstitutsdirektivet samt del ett avdelning II kapitel 2 i EU:s tillsynsförordning, särskilt i fråga om i artikel 92 i den förordningen föreskrivna kapitalkraven, tillsynen över stora riskkoncentrationer enligt del fyra i den förordningen samt begränsningar i fråga om ägarintressen enligt artikel 89 och 90 i den förordningen.

Kreditinstitut som är moderföretag och holdingföretag till ett finansiellt institut ska visa att det finansiella institutet leds på ett sunt och stabilt sätt. Kreditinstitut som är moderföretag och holdingföretag till ett finansiellt institut ska förbinda sig att solidariskt svara för det finansiella institutets skyldigheter. Sådan affärsverksamhet som avses i denna paragraf ska vara tillåten enligt det finansiella institutets stadgar eller bolagsordning.

Finansinspektionen ska kontrollera att de villkor som avses i 2 och 3 mom. uppfylls och ska om villkoren är uppfyllda förse det berörda finansiella institutet med ett intyg om detta. Intyget ska fogas till anmälan om tillhandahållande av tjänster.

Om ett finansiellt institut som avses i denna paragraf inte längre uppfyller villkoren enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen underrätta EES-tillsynsmyndigheten i etableringsstaten om saken. På det finansiella institutets verksamhet i etableringsstaten tillämpas då lagstiftningen i den staten.

I övrigt tillämpas på i denna paragraf avsedda finansiella instituts filialetablering och tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat vad som i detta kapitel föreskrivs om ett kreditinstitutets filialetablering eller tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om finansiella institut gäller också dotterföretag till sådana finansiella institut.

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Ett kreditinstitut ska ha förvaltnings- och styrningssystem som är heltäckande och rätt dimensionerade i förhållande till verksamhetens art, omfattning och komplexitet och som säkerställer att institutet leds effektivt och enligt försiktiga affärsprinciper samt att kreditinstitutets styrelse effektivt kan övervaka ledningen av kreditinstitutet.

Vid ledningen av kreditinstitutet och i dess verksamhet ska arbetsuppgifterna preciseras så att sådana intressekonflikter förebyggs som kan äventyra styrningen av institutet på ett effektivt sätt och enligt försiktiga affärsprinciper. Kreditinstitutets styrelseordförande får inte samtidigt vara verkställande direktör för kreditinstitutet.

2 §

Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete

Kreditinstitutet ska använda tillräckligt med resurser för att utbilda och introducera kreditinstitutets styrelsemedlemmar i deras uppdrag, även med beaktande av de i 9 kap 17 a § avsedda risker och effekter som anknyter till ESG-faktorer samt informationssystemriskerna.

Styrelsens arbete ska organiseras på ett sådant sätt att en enskild styrelsemedlem eller en minoritet av medlemmarna inte på ett sätt som är osakligt eller strider mot kreditinstitutets intressen dominerar styrelsens beslutsprocess. Varje styrelsemedlem ska i sitt uppdrag agera så att styrelsen kan fullgöra sitt uppdrag och på ett objektivt sätt övervaka ledningen.

3 §

Nomineringskommitté

Nomineringskommittén ska biträda styrelsen eller ett annat organ som väljer styrelsemedlemmar åtminstone när det är fråga om att

2) bedöma styrelsens sammansättning, kompetensen hos styrelsen och de enskilda styrelsemedlemmarna, styrelsen arbete samt enskilda styrelsemedlemmarnas arbete,

4 §

Krav på den högsta ledningens och nyckelpersoners tillförlitlighet och oberoende

De som hör till kreditinstitutets högsta ledning samt nyckelpersoner ska vara tillförlitliga och ha gott anseende samt agera hederligt i sitt uppdrag. Kreditinstitutets styrelsemedlemmar ska agera oberoende i sitt uppdrag. De som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet ska ha den förmåga till självständigt beslutsfattande som uppdraget kräver. En minderårig eller den för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs eller har meddelats näringsförbud, får inte vara en sådan person som avses i detta moment.

Att en person som hör till den högsta ledningen för ett medlemskreditinstitut i en sammanslutning av inlåningsbanker samtidigt är medlem av sammanslutningens centralinstitutets styrelse eller förvaltningsråd äventyrar inte i sig uppfyllandet av kraven i 1 mom.

Ett kreditinstitut ska säkerställa att dess högsta ledning och nyckelpersoner, med undantag för ombud som avses i 11 kap. 10 a § och av resolutionsmyndigheten tillsatta ombud som avses i 7 kap. 7 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, uppfyller kraven i denna paragraf innan de inleder ett uppdrag och under hela den tid som de innehar uppdraget.

Tillförlitlig och med gott anseende anses inte den vara som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig för ett uppdrag som avses i 1 mom., eller

2) annars än på ett i 1 punkten avsett sätt genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig som medlem av kreditinstitutets högsta ledning eller som nyckelperson.

Den tidsfrist som avses i 4 mom. 1 punkten ska räknas från det att domen har vunnit laga kraft till tidpunkten då uppdraget tas emot. Om domen inte har vunnit laga kraft får den dömda dock fortsätta utöva beslutanderätt som medlem av kreditbolagets ledning, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av den dömdes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och övriga omständigheter som inverkar på saken.

4 a §

Kompetenskrav för den högsta ledningen och nyckelpersoner

Kreditinstitutets styrelse ska som helhet betraktat ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna förstå kreditinstitutets verksamhet och de tillhörande risker som kreditinstitutet står inför och den påverkan som kreditinstitutsverksamheten och riskerna har på kort, medellång och lång sikt och med beaktande av de ESG-faktorer som avses i 9 kap. 17 a §. Kunskaperna och erfarenheterna ska vara tillräckligt mångsidiga.

Den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet ska som helhet betraktat ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna förstå kreditinstitutets verksamhet och de tillhörande risker som kreditinstitutet står inför och den påverkan kreditinstitutsverksamheten och riskerna har på kort, medellång och lång sikt, även med beaktande av de ESG-faktorer som avses i 9 kap. 17 a §. De som hör till den ledning som ansvarar för kreditinstitutets affärsverksamhet samt nyckelpersoner ska ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter med hänsyn till deras uppdrag.

Kreditinstitutet ska säkerställa att dess högsta ledning och nyckelpersoner, med undantag för ombud som avses i 11 kap. 10 a § och av resolutionsmyndigheten tillsatta ombud som avses i

7 kap. 7 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag, uppfyller kraven i denna paragraf innan de inleder ett uppdrag och under hela den tid som de innehar uppdraget.

4 b §

Bedömning av behörighetskraven

Kreditinstitutet ska bedöma behörigheten hos personer som hör till den högsta ledningen och hos nyckelpersoner innan dessa inleder ett uppdrag och regelbundet under den tid som de innehar uppdraget. Vid bedömningen av behörighetskraven ska utöver de behörighetskrav som anges i 4 och 4 a § och annanstans i lagstiftningen beaktas kreditinstitutets interna riktlinjer, förväntningarna vad gäller tillsynen över kreditinstitutet samt anvisningarna för tillämpningen av bestämmelserna.

Kreditinstitutet ska utan obefogat dröjsmål till Finansinspektionen anmäla ändringar eller ny information som gäller den högsta ledning som avses i 4 § 1 mom., om anmälan inte görs med stöd av 4 mom., samt ändringar eller ny information som gäller en nyckelperson som avses i 4 § 1 mom., om det är fråga om en enhet som avses i artikel 91a.5 i kreditinstitutsdirektivet. Om kreditinstitutet hör till en sammanslutning av inlåningsbanker och medlemskreditinstitutet gör anmälan till ett centralinstitut, kan Finansinspektionen tillåta att centralinstitutet till den kvartalsvis endast anmäler den information om medlemskreditinstitutets ledning som enligt vad Finansinspektionen bestämmer är viktigast. Kreditinstitutet ska hålla informationen om en persons behörighet uppdaterad. Kreditinstitutet ska trots sekretessbestämmelserna på Finansinspektionens begäran lämna Finansinspektionen sådana uppgifter om behörigheten som är nödvändiga för tillsynen över efterlevnaden av behörighetsbestämmelserna. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om lämnande av information och om hur informationen ska lämnas.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får ett kreditinstitut bedöma en styrelsemedlems behörighet först efter det att personen inlett uppdraget eller utsetts till uppdraget, om majoriteten av styrelsemedlemmarna byts ut samtidigt och bedömningen av behörigheten innan personen inleder uppdraget eller utses till uppdraget skulle göras av de avgående styrelsemedlemmarna.

Ett kreditinstitut eller en annan enhet som avses i artikel 91.1d i kreditinstitutsdirektivet ska utan obefogat dröjsmål, dock senast 30 dagar innan personen inleder uppdraget eller mandatperioden inleds, till Finansinspektionen anmäla personer som utses till styrelseordförande eller till ett uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten. Närmare bestämmelser om anmälningsförfarandet och om de utredningar som ska fogas till anmälan utfärdas genom förordning av finansministeriet. Om den i detta moment avsedda information som närmare föreskrivs genom förordning av finansministeriet och som lämnats till Finansinspektionen inte är tillräcklig för tillsynen över efterlevnaden av behörighetskraven, kan Finansinspektionen skjuta upp tidpunkten då den utsedda personen inleder sitt uppdrag till dess att tillräcklig information har lämnats. Uppskov kan dock inte beviljas om Finansinspektionen bedömer att sådan information inte kan lämnas.

4 c §

När behörighetskraven inte uppfylls

Om en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller är en nyckelperson utifrån den bedömning som avses i 4 b § inte uppfyller behörighetskraven, får kreditinstitutet inte utse personen till uppdraget. Om bedömningen görs efter utnämmandet eller när personen redan har inlett uppdraget, ska kreditinstitutet vidta åtgärder för att avsätta personen eller annars befria

personen från uppdraget eller vidta andra sådana åtgärder genom vilka det säkerställs att behörighetskraven uppfylls med beaktande av kraven för uppdraget i fråga.

Om en nyckelperson inte uppfyller behörighetskraven, ska kreditinstitutet dessutom vidta andra behövliga åtgärder för att säkerställa att nyckelpersonens uppdrag sköts på ett behörigt sätt. I fråga om nyckelpersoner ska de åtgärder som avses i 1 mom. vidtas inom en rimlig tid.

4 d §

Behörighetskrav för ett holdingföretags högsta ledning och nyckelpersoner

Vad som i 4 § föreskrivs om tillförlitlighets- och kompetenskrav för ett kreditinstituts högsta ledning och nyckelpersoner och i 4 b § om bedömning av behörighetskraven tillämpas också på ett holdingföretag med tillstånd enligt 2 a kap. 1 § som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och på kreditinstitut eller andra holdingföretag som utsetts i enlighet med 3 § 1 mom. i det kapitlet samt på centralinstitutet enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

Styrelsemedlemmarna och verkställande direktören i andra holdingföretag än sådana som avses i 1 mom. ska ha gott anseende och ha tillräckliga kunskaper och erfarenheter med hänsyn till deras uppdrag. Holdingföretaget ska säkerställa att de behörighetskrav som anges i detta moment är uppfyllda.

4 e §

Individuella befattningsbeskrivningar samt övergripande kartläggning av roller och ansvarsområden

Ett kreditinstitut ska upprätta en skriftlig befattningsbeskrivning för varje uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och inom den verkställande ledningen samt för kreditinstitutets nyckelpersoner. Av befattningsbeskrivningen ska framgå de uppgifter och ansvarsområden som anknyter till uppdraget i fråga. Kreditinstitutet ska dessutom göra en övergripande kartläggning av roller och ansvarsområden, som ska innehålla en beskrivning av rapporteringsvägarna och ansvarsförhållandena och innefatta de uppgifter som anknyter till förvaltnings- och styrningssystem enligt 9 kap. 2 §.

5 §

Ledningens tidsdisposition

De som hör till ett kreditinstituts högsta ledning ska avsätta tillräcklig tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag och andra skyldigheter som hör till uppdraget. Vid bedömningen av maximiantalet uppdrag i den högsta ledningen som de som hör till kreditinstitutets högsta ledning får inneha samtidigt och deras övriga uppgifter är det skäl att beakta åtminstone de personliga förhållandena för dem som hör till den högsta ledningen samt arten, omfattningen och komplexiteten hos kreditinstitutets verksamhet.

Den som hör till den högsta ledningen i ett kreditinstitut som är systemviktigt för det finansiella systemet på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § får inneha högst en av följande kombinationer av ledningsuppdrag:

1) ett uppdrag som verkställande direktör eller något annat uppdrag inom den ledning som ansvarar för affärsverksamheten och två styrelseuppdrag som inte samtidigt omfattar ansvar inom företagsledningen, eller

2) fyra sådana styrelseuppdrag som inte samtidigt omfattar ansvar inom företagsledningen.

Följande i 2 mom. avsedda uppdrag ska räknas som ett enda ledningsuppdrag:

- 1) uppdrag i företag som hör till samma koncern, till samma finansiella företagsgrupp eller till samma sammanslutning av inlåningsbanker, och
- 2) uppdrag i företag i vilka kreditinstitutet har ett sådant kvalificerat innehav som avses i artikel 4.1.36 i EU:s tillsynsförordning.

Finansinspektionen får ge en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning tillåtelse att utöver de maximiantal uppdrag som föreskrivs i 2 mom. ta emot ytterligare ett uppdrag, om det inte äventyrar iakttagandet av de principer som anges i 1 mom.

8 kap.

Ersättningar

1 §

Tillämpning av bestämmelserna

Närmare bestämmelser om sådana personer som avses i 2 mom. vilkas yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut. Till de ersättningssystem som avses i 2 mom. ska också räknas tilläggspensionsförmåner.

3 §

Allmänna krav på ersättningssystem

Kreditinstitutets ersättningssystem ska vara förenliga med institutets och dess finansiella företagsgrupps affärsstrategi, mål och värderingar samt motsvara institutets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. Ersättnings ska också vara förenliga med och främja en god och effektiv riskhantering inom institutet och dess finansiella företagsgrupp i enlighet med 9 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten. I ersättningssystemen ska hänsyn tas till institutets och dess finansiella företagsgrupps riskbenägenhet när det gäller de ESG-risker som avses i 9 kap. 17 a § 1 mom. I ersättningssystemen får personalen inte behandlas ojämnt på grundval av kön.

9 §

Krav som gäller rörliga ersättningar

En rörlig ersättning ska grunda sig på en helhetsbedömning av ersättningstagarens och affärsenhetens prestation samt kreditinstitutets och, om institutet hör till en finansiell företagsgrupp, den finansiella företagsgruppens totala resultat och dess utveckling. Vid bedömningen av prestationen ska beaktas ekonomiska och andra faktorer, såsom hanteringen av alla väsentliga risker, samt hur prestationen eller resultatet har förverkligats på lång sikt.

9 kap.

Riskhantering

1 §

Utvärdering av det interna kapitalets tillräcklighet

Ett kreditinstitut ska se till att det ständigt har en tillräcklig kapitalbas med hänsyn till riskexponeringen i kreditinstitutet och dess externa verksamhetsmiljö, enligt vad som föreskrivs i denna lag och i EU:s tillsynsförordning. Vid täckningen av riskerna ska de ESG-risker som avses i 17 a § i detta kapitel beaktas på kort, medellång och lång sikt. Kreditinstitutet får i sin verksamhet inte ta så stora risker att de väsentligen äventyrar dess kapitaltäckning eller likviditet. För att säkerställa detta ska kreditinstitutet införa sunda, heltäckande och effektiva strategier och processer för att värdera, följa och upprätthålla det interna kapitalets belopp, kvalitet och fördelning.

2 §

Allmänna krav som ska ställas på riskhanteringssystem

Ett kreditinstitut ska ha effektiva, tillförlitliga och dokumenterade förvaltnings- och styrningssystem som ska omfatta

2) effektiva riskhanteringsprocesser genom vilka man kan identifiera, hantera, övervaka och rapportera risker,

3 §

Styrelsens uppgifter i samband med riskhanteringen

Kreditinstitutets styrelse ska godkänna strategierna och riktlinjerna för hantering av de risker som kreditinstitutet och dess verksamhet exponeras för och se över dem åtminstone vartannat år. Styrelsen ska också se till att efterlevnaden av strategierna och riktlinjerna övervakas på ett tillförlitligt sätt. Alla väsentliga risker, alla anvisningar om riskhantering och alla förändringar i dessa avseenden ska rapporteras till styrelsen. Dessa risker omfattar även sådana risker som är en följd av de makroekonomiska klimat i vilket kreditinstitutet verkar i förhållande till kreditinstitutets konjunkturcykel samt sådana risker i dagsläget samt på kort, medellång och lång sikt som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

3 a §

Planer för att hantera hållbarhetsrelaterade ekonomiska risker

Kreditinstitutets styrelse ska för att övervaka de ekonomiska risker på kort, lång och medellång sikt som följer av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning anta en eller flera planer som ska innefatta kvantifierbara mål och processer. Dessa risker omfattar även sådana risker som uppstår till följd av anpassningsprocessen och omställningstrender och som föranleds av regleringsmål och författningar, särskilt målet att uppnå klimatneutralitet, och av

tredjeländers rättsliga mål och regleringsmål, om de är av relevans för internationellt verksamma institut.

De planer som avses i 1 mom. ska innehålla åtgärder som gäller kreditinstitutets affärsmodell och affärsstrategi. Planerna och de anknyttande åtgärderna ska vara förenliga med de planer och anknyttande åtgärder som i enlighet med 7 kap. 4 § 1 mom. 3 och 4 punkten i bokföringslagen ska presenteras i hållbarhetsrapporten.

I de kvantifierbara mål och processer som avses i 1 mom. ska beaktas de senaste rapporterna från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar och de åtgärder det föreskriver, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatmål.

Kreditinstitutets styrelse ska följa genomförandet av de planer som avses i 1 mom.

Små och icke-komplexa kreditinstitut får vid upprättandet av de planer som avses i 1 mom. tillämpa följande förenklade förfaranden:

- 1) kreditinstitutet får utarbeta innehållet i planerna i förenklad form,
- 2) kreditinstitutet får använda färre indikatorer i indikatoruppställningen och målsättningen samt utforma fler kvalitativa mål,
- 3) kreditinstitutet får i sin scenarioanalys använda en förenklad uppsättning centrala risker, scenarioperioder och regionala fördelningar av effekterna samt en förenklad uppsättning andra parametrar och antaganden.

3 b §

Planer för att hantera koncentrationsrisker

Kreditinstitutets styrelse ska anta en eller flera planer, vilka ska innefatta kvantifierbara mål i enlighet med artikel 7a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, nedan *EMIR-förordningen*, för att övervaka och hantera den koncentrationsrisk som uppstår för Europeiska unionen eller en eller flera av dess medlemsstater till följd av exponeringar mot centrala motparter som erbjuder tjänster av stor systemvikt.

4 §

Riskkommitté

Riskkommittén ska också biträda styrelsens ersättningskommitté med att upprätta sunda ersättningssystem och bedöma huruvida incitamenten i ersättningssystemen tar hänsyn till risker, kapitaltäcknings- och likviditetskraven samt sannolikheten för och tidpunkten när intäkterna inflyter. Till de risker som ska beaktas hör också sådana risker som följer av verkningarna av faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

9 §

Interna metoder för bedömning av kreditrisker, motpartsrisker och marknadsrisker

Ett kreditinstitut ska för bedömningen av kreditrisker och motpartsrisker ha egna med hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet tillräckliga interna metoder som inte uteslutande eller schablonmässigt förlitar sig på externa kreditbetyg avseende finansiella instrument och motparter.

Ett kreditinstitut som är systemviktigt på det sätt som avses i 10 kap. 7 eller 8 § ska sträva efter att utveckla sina interna bedömningsmetoder när det gäller kreditrisker och att använda

interna klassificeringsmetoder för beräkning av kapitalbaskraven och åtminstone för beräkning av sådana väsentliga kreditrisker som samtidigt har samband med ett stort antal betydande motparter.

Ett i 2 mom. avsett kreditinstitut ska sträva efter att utveckla sina interna bedömningsmetoder när det gäller marknadsrisker och att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av kapitalbaskraven i fråga om positioner i handelslagret tillsammans med sådana interna modeller för beräkning av kapitalbaskraven för sådana fallissemangsrisker som är förknippade med betydande exponeringar och i fråga om vilka kreditinstitutet har ett stort antal betydande positioner i omsatta skuldinstrument eller egetkapitalinstrument från olika emittenter.

10 §

Kreditrisk och motpartsrisk

Kreditinstitutet ska göra en förhandsbedömning av motpartsrisken i samband med samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som det avser att ingå. Kreditinstitutet ska också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera motpartsrisker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Kreditinstitutet ska rapportera innehållet i bedömningarna till Finansinspektionen.

12 §

Koncentrationsrisk

Ett kreditinstitut ska ha beredskap för utfall av koncentrationsrisker. Det ska för ändamålet ha dokumenterade riktlinjer och förfaranden. Till dessa hör också förfaranden för att genom effektiva riskhanteringsprocesser enligt 2 § 1 mom. 2 punkten identifiera, hantera, övervaka och rapportera sådana koncentrationsrisker som är en följd av exponeringar mot centrala motparter.

Vid hanteringen av koncentrationsrisker ska som motparter beaktas åtminstone de centrala motparter som avses i artikel 2.1 i EMIR-förordningen, motparter som hör till kreditinstitutets närmaste krets enligt 15 kap. 13 § i denna lag och motparter inom samma bransch eller inom samma geografiska region samt motparter som producerar samma råvaror. Dessutom ska kreditinstitutet beakta risker i samband med metoder för kreditriskreducering samt risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar såsom en enda emittent av säkerheter. Kreditinstitutet ska också beakta de krav som anges i artikel 7a i EMIR-förordningen.

För kryptotillgångar utan identifierbar utgivare ska koncentrationsrisken bedömas utifrån kryptotillgångar med liknande egenskaper.

14 §

Marknadsrisk

Kreditinstitutet ska göra en förhandsbedömning av marknadsrisken i samband med samtliga exponeringar mot kryptotillgångar som det avser att ingå. Kreditinstitutet ska också bedöma om riskhanteringsprocesserna samt verksamhetsprinciperna och förfarandena är tillräckliga för att hantera marknadsrisker i samband med exponeringar mot kryptotillgångar. Kreditinstitutet ska rapportera innehållet i bedömningarna till Finansinspektionen.

16 §

Operativ risk

Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för risker i anslutning till utläggande på entreprenad och risker som följer av direkta eller indirekta exponeringar mot kryptotillgångar och leverantörer av kryptotillgångstjänster samt för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.

17 a §

ESG-faktorer och ESG-risker

Med ESG-risker avses risker som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (*ESG-faktorer*) enligt artikel 4.1.52d i EU:s tillsynsförordning.

Kreditinstitut ska som en del av sina ledningssystem ha robusta strategier, riktlinjer, processer och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av ESG-risker. Till dessa hör också förfaranden för att genom de effektiva riskhanteringsprocesser som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten identifiera, hantera, övervaka och rapportera ESG-risker.

De strategier, riktlinjer, processer och system som avses i 2 mom. ska stå i proportion till omfattningen, arten och komplexiteten hos de ESG-risker som hänför sig till kreditinstitutets affärsmodell och omfattningen av institutets verksamhet.

De ESG-risker som avses i 1—3 mom. ska övervakas, och de ska identifieras, mätas, hanteras, bedömas och beaktas på kort, medellång och lång sikt.

Kreditinstituten ska testa sin motståndskraft mot långsiktiga negativa effekter av ESG-faktorer. Testningen av motståndskraften ska utföras i enlighet med följande villkor:

- 1) motståndskraften ska testas både i ett grundscenario och i ett negativt scenario inom en fastställd tidsram,
- 2) testningen ska omfatta flera scenarier avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning som tar hänsyn potentiella effekter av miljömässiga och sociala förändringar och därtill relaterad offentlig politik på affärsförhållandena på lång sikt,
- 3) vid testningen ska kreditinstituten använda trovärdiga scenarier som bygger på scenarier som utarbetats av internationella organisationer.

19 §

Metoder för likviditetsriskreducering

Ett kreditinstitut ska sträva efter att använda tillräckliga system med gränsvärden, likviditetsbuffertar och andra tekniker för likviditetsriskreducering för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser och för att upprätthålla en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgång till finansieringskällor. Kreditinstitutet ska se över metoderna regelbundet.

20 §

Regelbunden granskning av alternativa scenarier för likviditetspositioner

Kreditinstitutet ska vid granskningen av alternativa scenarier utöver balanstillgångar och kassaflöden åtminstone beakta poster utanför balansräkningen samt andra ansvarsförbindelser,

som hänför sig till specialföretag för värdepapperisering och andra specialföretag. Kreditinstitutet ska beakta den potentiella effekten av institutsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidsperioder och stressförhållanden av olika allvarlighetsgrad ska beaktas.

23 §

Rapportering av beräkningar och beräkningsmetoder till Finansinspektionen

Kreditinstitutet ska meddela Finansinspektionen resultaten av beräkningar, vilka interna metoder som använts vid beräkningen samt sådan kvalitativ information som Europeiska bankmyndigheten begärt, enligt följande:

1) ett kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning har fått tillstånd att använda interna klassificeringsmetoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav ska rapportera resultaten av sina beräkningar i fråga om sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen,

2) ett kreditinstitut som använder den alternativa schablonmetoden enligt del tre avdelning IV kapitel 1a i EU:s tillsynsförordning ska rapportera resultaten av sina beräkningar för sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, om storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är minst 500 miljoner euro i enlighet med artikel 325a.1 b i den förordningen,

3) ett kreditinstitut som tillåts använda interna metoder enligt del tre avdelning II kapitel 3 i EU:s tillsynsförordning och ett relevant kreditinstitut som tillämpar schablonmetoden enligt kapitel 2 i den avdelningen ska rapportera resultaten av beräkningarna enligt de metoder som kreditinstitutet använt för att fastställa beloppet för förväntade kreditförluster i fråga om sina exponeringar eller positioner som ingår i referensportföljen, om något av följande villkor är uppfyllt:

a) kreditinstitutet upprättar sin redovisning i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,

b) kreditinstitutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen samt fastställandet av sin kapitalbas i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 i EU:s tillsynsförordning,

c) kreditinstitutet utför värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen i enlighet med redovisningsstandarderna i rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och använder en modell för förväntad kreditförlust av samma slag som den som används i de internationella redovisningsstandarder som tillämpas i enlighet med den förordning som nämns i underpunkt a.

Informationen ska i enlighet med 1 mom. lämnas regelbundet, dock minst en gång per år.

10 kap.

Finansiella förutsättningar

1 a §

Det inbördes förhållandet mellan kapitalbaskraven

Den kapitalbas och den konsoliderade kapitalbas som ska räknas med i de krav som avses i 1 mom. får inte samtidigt räknas med för att täcka mer än det krav som avses i en av punkterna i 1 mom. åt gången. Den nämnda kapitalbas som ska räknas med i kravet får inte heller samtidigt räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom., det krav som avses i artiklarna 92a eller 92b i EU:s tillsynsförordning eller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. i resolutionslagen som baserar sig på det totala riskexponeringsbeloppet.

1 c §

Övergångsarrangemang för ikraftträdande av golvet för riskvägda tillgångar

Ett kreditinstitut som tillämpar interna riskmodeller får vid beräkningen av *det golv för riskvägda tillgångar* som avses i artikel 465 i EU:s tillsynsförordning fastställa den lägsta nivån för riskvikterna för sådana krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter som finns i Finland och som uppfyller villkoren i artikel 465.8 i den förordningen enligt följande:

1) till och med den 31 december 2032 får kreditinstitutet som lägsta nivå tillämpa tio procent av den andel av krediten som motsvarar högst 55 procent av värdet av bostadsfastighetssäkerheten, fastställt i enlighet med artikel 125.1 första stycket i den förordningen, förutsatt att de villkor som anges i artikel 465.6 i den förordningen uppfylls,

2) till och med den 31 december 2029 får kreditinstitutet som lägsta nivå tillämpa 45 procent av den återstående delen av den i 1 punkten avsedda andelen, dock högst upp till 80 procent av värdet av bostadsfastighetssäkerheten, i enlighet med artikel 125.1 första stycket i den förordningen, förutsatt att den stödfaktor som avses i artikel 501 i den förordningen inte samtidigt tillämpas och att de villkor som anges i artikel 465.7 i den förordningen uppfylls,

3) till och med den 31 december 2032 får kreditinstitutet för den andel med säkerhet som återstår efter tillämpning av 2 punkten tillämpa följande lägsta nivå:

- a) 52,5 procent från och med den 1 januari 2030 till och med den 31 december 2030,
- b) 60 procent från och med den 1 januari 2031 till och med den 31 december 2031,
- c) 67,5 procent från och med den 1 januari 2032 till och med den 31 december 2032.

Innan den riskvikt som anges i denna paragraf tillämpas ska Finansinspektionen säkerställa att de villkor som 1 mom. föreskrivs för krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter uppfylls.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om krediter som är säkrade genom bostadsfastigheter som finns i Finland tillämpas också på sådana genom bostadsfastigheter säkrade krediter som ett kreditinstitut beviljar i en annan EES-stat, om artikel 465.5 i EU:s tillsynsförordning tillämpas enligt lagstiftningen i den berörda EES-staten.

3 §

Buffertbelopp

Systemriskbuffertkrav ska bestämmas med iakttagande av 4 a—4 c och 4 e §.

Buffertkravet för andra systemviktiga institut ska bestämmas med iakttagande av 8 och 9 §. Buffertkravet för andra systemviktiga institut får vara högst 3,0 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp, om inte något annat följer av 8 eller 9 §.

4 a §

Fastställande av systemriskbuffertkrav

Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet minst vartannat år bedöma huruvida det finns anledning att ställa ett systemriskbuffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav.

På behandlingen av ärenden, samrådsförfarandet samt ikraftträdandet av, uppgifterna i samt delgivningen och offentliggörandet av beslut som gäller det buffertkrav som avses i denna paragraf tillämpas 4 § 3—7 mom. Av beslutet ska dessutom framgå vilka risker som ligger till grund för kravet, en bedömning av riskernas storlek samt grunderna för nivån på kravet. Ett buffertkrav som avses i denna paragraf kan dock ställas med 0,5 procentenheters noggrannhet.

Om ett kreditinstitut blir bundet av golvet för riskvägda tillgångar, ska Finansinspektionen i det förfarande som föreskrivs i denna paragraf senast i samband med den bedömning som avses i 2 mom. bedöma vad som är en lämplig nivå på buffertkravet.

4 b §

Grunderna för fastställande av ett systemriskbuffertkrav

Ett buffertkrav kan ställas, om de risker som avses i denna paragraf inte redan är täckta genom åtgärder enligt EU:s tillsynsförordning, andra buffertkrav enligt detta kapitel eller golvet för riskvägda tillgångar, och

1) en makrotillsynsrisk eller systemrisk som hotar det finansiella systemet och samhällsekonomin, även med beaktande av makrotillsynsrisker eller systemrisker på grund av klimatförändringar, föranleder ett större kapitalbehov i syfte att minska riskerna eller förhindra att de realiserar,

2) den risk som avses i 1 punkten hotar eller kan hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet i Finland, och

3) ställandet av buffertkravet får inte medföra oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemets funktion i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och utgöra eller skapa ett hinder för en väl fungerande inre marknad.

4 d §

Erkännande av ett utländskt buffertkrav

Finansinspektionen kan besluta att ett krav som motsvarar buffertkrav enligt 4 b § och som ställts av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ska tillämpas på ett kreditinstituts balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den staten. Om ett buffertkrav som tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat har beslutat om täcker samma risker som ett motsvarande buffertkrav som Finansinspektionen har beslutat om, ska Finansinspektionen till denna del besluta om erkännande av buffertkravet så att endast den högre av dessa kravnivåer tillämpas, eller låta bli att tillämpa det krav som tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten har ställt antingen i sin helhet eller till den del det överlappar de kapitalkrav som redan tillämpas på kreditinstitutet. Finansinspektionen ska i sitt beslut beakta den information som ingår i en anmälan enligt artikel 133.9 i kreditinstitutsdirektivet och som offentliggjorts enligt artikel 133.13 i det direktivet.

4 e §

Underrättelse om och erkännande av buffertkrav

Om buffertkravet enligt ett beslut som avses i 4 a § är över 3 procent och högst 5 procent av det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen, ska Finansinspektionen innan den beslutar om ställande, ändring eller fortsättande av buffertkravet underrätta Europeiska systemrisknämnden om saken och samtidigt begära Europeiska kommissionens ståndpunkt och ett yttrande av Europeiska systemrisknämnden. Om Europeiska kommissionens ståndpunkt i fråga om ställande av buffertkravet är negativ, ska Finansinspektionen följa denna ståndpunkt eller motivera en avvikelse från ståndpunkten.

Om det sammanlagda buffertkravet enligt beslut som avses i 4 a § och 7 eller 8 § är större än 5 procent av det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen, ska Finansinspektionen innan den fattar beslut om ställande, fortsättande eller ändring av buffertkravet underrätta Europeiska systemrisknämnden om saken och begära Europeiska kommissionens godkännande av ställandet, fortsättandet eller ändringen av buffertkravet. Finansinspektionen får inte utan Europeiska kommissionens godkännande ställa det i detta moment avsedda sammanlagda buffertkravet till en nivå som överstiger 5 procent i förhållande till det totala exponeringsbeloppet eller den totala riskkoncentrationen. Förfarandet enligt detta moment tillämpas dock inte, om nivån på det sammanlagda buffertkrav som avses i detta moment hålls oförändrad eller nivån på buffertkravet sänks.

Om mottagaren av en i 4 mom. avsedd underrättelse motsätter sig ställande, ändring eller fortsättande av ett buffertkrav, eller om i det förfarande som avses i 3 mom. både Europeiska kommissionens ståndpunkt och Europeiska systemrisknämndens yttrande med avseende på beslutet om buffertkravet är negativt, kan Finansinspektionen föra ärendet till behandling hos Europeiska bankmyndigheten. Bestämmelser om hur ärendet ska behandlas finns i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett beslut enligt detta moment får inte tillämpas förrän Europeiska bankmyndigheten fattat ett interimistiskt beslut i ärendet.

7 §

Buffertkrav för globalt systemviktiga institut

Bestämmelser om identifierande av globalt systemviktiga institut på de grunder som anges i artikel 131.2 och 131.2a i kreditinstitutsdirektivet och om indelning av sådana kreditinstitut i de klasser som avses i 4 mom. i denna paragraf finns i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut.

Trots det som föreskrivs i 6 mom. kan Finansinspektionen av grundad anledning besluta att

- 1) placera ett kreditinstitut i en högre klass i den klassificering som avses i 4 mom.,
- 2) klassificera ett kreditinstitut som ett globalt systemviktigt institut,
- 3) placera ett kreditinstitut i en lägre klass i den klassificering som avses i 4 mom. med beaktande av effekterna av den gemensamma resolutionsmekanismen och utifrån de ytterligare kriterier som avses i artikel 131.2a i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen ska årligen bedöma vilka kreditinstitut som är i denna paragraf avsedda globalt systemviktiga institut och bedöma i vilken i 4 mom. avsedd klass varje sådant kreditinstitut ska placeras. Finansinspektionen ska meddela varje kreditinstitut som omfattas av denna paragraf ett beslut om detta och sända beslutet till Europeiska systemrisknämnden för kännedom. Dessutom ska Finansinspektionen till Europeiska systemrisknämnden lämna

information om de kreditinstitut under dess tillsyn som är globalt systemviktiga institut, om den i 4 mom. avsedda klass där varje sådant kreditinstitut har placerats samt om de grunder på vilka Finansinspektionen har använt eller inte använt den prövningsrätt som avses i 7 mom. Finansinspektionen ska offentliggöra och upprätthålla en förteckning över de kreditinstitut som är globalt systemviktiga institut samt över i vilken i 4 mom. avsedd klass som varje sådant kreditinstitut har placerats.

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § 8 mom. och i denna paragraf, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant kreditinstitut enligt 7 § eller denna paragraf som är moderföretag inom Europeiska unionen och på vilket kravet enligt detta moment tillämpas på gruppnivå, får det buffertkrav som ska tillämpas på ett sådant kreditinstitut inte på individuell nivå eller på undergruppensnivå överstiga det lägre av följande:

2) 3 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp, eller en sådan högre andel av det totala exponeringsbeloppet som Europeiska kommissionen har godkänt med stöd av artikel 131.5a i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen ska årligen bedöma vilka kreditinstitut som är i denna paragraf avsedda andra systemviktiga kreditinstitut och justera det buffertkrav som i enlighet med denna paragraf har beräknats för varje sådant kreditinstitut. Om kreditinstitutet överskrider eller underskrider den gräns som föreskrivs i 1 mom. eller om det kapitalkrav som avses i denna paragraf förändras eller hålls oförändrat, ska Finansinspektionen fatta ett beslut om saken. Om de krav som tillämpas på institutet skärps med anledning av beslutet, ska Finansinspektionen i beslutet ange en tid på minst sex månader inom vilken institutet ska uppfylla de krav som följer av beslutet. Finansinspektionen ska en månad innan det beslut som avses i detta moment offentliggörs lämna Europeiska systemrisknämnden en anmälan som innehåller de uppgifter som anges i artikel 131.7 i kreditinstitutsdirektivet. Om buffertkravet ställs till en nivå som är högre än 3 procent av det totala exponeringsbeloppet, ska anmälan göras tre månader innan beslutet offentliggörs. Finansinspektionen ska meddela varje kreditinstitut som omfattas av denna paragraf ett beslut om klassificering av institutet som ett systemviktigt kreditinstitut och om ställande av buffertkrav och sända beslutet till Europeiska systemrisknämnden för kännedom. Dessutom ska Finansinspektionen till Europeiska systemrisknämnden lämna information om de kreditinstitut under dess tillsyn som är andra systemviktiga institut och om den i 4 mom. avsedda klass där varje sådant kreditinstitut har placerats.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. får Finansinspektionen ställa buffertkravet till en nivå som är högre än 3 procent av det totala exponeringsbeloppet, om det är ändamålsenligt med beaktande av de grunder som anges i 5 mom. För att buffertkravet ska kunna ställas till den nivå som avses i detta moment förutsätts det att Europeiska kommissionen har godkänt att ett buffertkrav ställs.

Om ett kreditinstitut blir bundet av golvet för riskvägda tillgångar, ska Finansinspektionen i det förfarande som föreskrivs i denna paragraf senast i samband med den bedömning som avses i 8 mom. bedöma huruvida nivån för buffertkravet är lämplig.

10 §

Utdelningsrestriktioner

Ett kreditinstitut som inte uppfyller buffertkravet enligt 3 § 2 mom. ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 3 mom.

10 a §

Utdelningsrestriktioner när det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden underskrids

Ett kreditinstitut som inte uppfyller det ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i 1 mom. ska göra upp en kalkyl över den maximala utdelningen och lämna den till Finansinspektionen. Om ett kreditinstitut har för avsikt att genomföra en utdelning på det sätt som avses i 5 mom., ska kreditinstitutet i god tid före utdelningen lämna kalkylen till Finansinspektionen. Av kalkylen ska då framgå den maximala utdelningen beräknad i enlighet med denna paragraf samt kreditinstitutets primära kapitalbas enligt slag, den föregående och den innevarande räkenskapsperiodens vinst eller förlust samt den planerade utdelningen och utdelningssättet.

Kreditinstitut på vilka det ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden som avses i 1 mom. tillämpas, ska ha arrangemang för att säkerställa att beloppet av i 5 mom. avsedda utdelningsbara medel och den utdelningsrestriktion som anges i 3 mom. kan beräknas exakt.

10 b §

Plan för att öka kapitalbasen

Om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen på det sätt som föreskrivs i 3 mom., ska Finansinspektionen vidta åtminstone en av följande åtgärder:

2) begränsa kreditinstitutets utdelning med stöd av 11 kap. 10 § 14 punkten i högre grad än vad som anges i 10 och 10 a § i detta kapitel till dess att kreditinstitutets kapitalbas överstiger det kapitalbaskrav som avses i 1 §.

11 kap.

Tillsyn över kreditinstitut

2 §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma vilka risker som riktar sig mot ett kreditinstitut och huruvida kreditinstitutet uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning.

Tillsynsmyndigheten ska i sin bedömning enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) kreditinstitutets stresstest, om kreditinstitutet använder interna modeller för beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk eller marknadsrisk,

2) kreditinstitutets koncentrationsrisker och hanteringen av dem, riskernas geografiska spridning samt hanteringen av eventuella spridningseffekter i samband med kapitaltäckningen

också i andra avseenden än vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om begränsning av stora exponeringar mot kunder,

3) principerna för hantering av restrisker som orsakas av användning av metoder för kreditriskreducering,

4) kapitalbaskravet för exponeringar som orsakas av värdepapperiserade poster samt inverkan av transaktioner som innebär att för kreditinstitutet eventuellt återstår en direkt eller indirekt exponering mot sådana poster,

5) likviditetsrisker samt principer för analys och hantering av sådana samt den planerade finansieringens tillräcklighet och eventuella inverkan på finansieringssystemets stabilitet i de EES-stater där kreditinstitutet bedriver verksamhet,

6) frågan om huruvida handelslagret har värderats tillräckligt försiktigt, så att kreditinstitutet inte drabbas av väsentliga förluster om det inom en kort tid måste avyttra eller säkra sina positioner i handelslagret,

7) en beräkning av de risker som följer av otillräcklig soliditet utifrån indikatorer som beskriver denna samt arrangemang och strategier i anslutning till hantering av soliditetsriskerna,

8) kreditinstitutets affärsmodell,

9) principerna för kreditinstitutets förvaltning samt styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens förutsättningar att utföra sitt uppdrag,

10) den ränterisk i den finansiella balansräkningen som riktar sig mot kreditinstitutet,

11) de risker som framkommer vid testningen av den digitala operativa motståndskraften som avses i kapitel IV i EU:s DORA-förordning,

12) i fråga om ESG-faktorer

a) i vilken utsträckning kreditinstitutet har infört lämpliga strategier och operativa åtgärder rörande kvantifierbara mål och milstolpar som anges i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

b) en bedömning av kreditinstitutets processer för styrning och riskhantering för att hantera de ESG-risker som avses i 9 kap. 17 a §, i proportion till de mål för kreditinstitutet som fastställs i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

c) en bedömning av kreditinstitutets exponering mot ESG-risker så att i riskerna också har bedömts exponeringen på grundval av de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

d) en bedömning av de planer som avses i 9 kap. 3 a § och av planernas effektivitet,

e) en bedömning av kreditinstitutets framsteg i hanteringen av sådana ESG-risker som uppstår till följd av processen med anpassning för att uppnå klimatneutralitet och andra regleringsmål i Europeiska unionen som gäller ESG-faktorer,

13) en bedömning av kreditinstitutets processer för styrning och riskhantering rörande exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster så att bedömningen också innehåller en granskning av kreditinstitutets riktlinjer och processer för att identifiera risker samt huruvida resultaten av de förhandsbedömningar som avses i 9 kap. 10 § 4 mom. och 14 § 5 mom. är adekvata.

När Finansinspektionen gör bedömningar enligt 2 mom. 12 punkten ska den beakta kreditinstitutets affärsmodeller när den fastställer om kreditinstitutets processer och exponeringar är adekvata.

2 a §

Proportionaliteten hos tillsynsmyndighetens bedömning

En sådan bedömning av tillsynsmyndigheten som avses i 2 § ska göras med beaktande av proportionalitetsprincipen utifrån de kriterier som Finansinspektionen har offentliggjort i enlighet med 12 § 1 mom. 1 punkten och i omfattningen av bedömningen och i bedömningsfrekvensen ska beaktas arten, omfattningen och komplexiteten av kreditinstitutets verksamhet samt dess betydelse för finansmarknadens stabilitet. Finansinspektionen kan särskilt granska följande villkor:

1) kreditinstitutet är inte ett sådant globalt systemviktigt institut som avses i artikel 4.1.133 i EU:s tillsynsförordning, ett sådant globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU som avses i artikel 4.1.134 i den förordningen eller en sådan enhet som avses i artikel 4.1.136 i den förordningen,

2) kreditinstitutet är inte ett sådant annat systemviktigt institut som avses i 10 kap. 8 § 1 mom.,

3) kreditinstitutet är en del av en koncern där det institut som är moderföretag och största delen av de institut som är dotterföretag står i förbindelse med varandra på grundval av ett sådant koncernbokslut som avses i 6 kap. i bokföringslagen eller institutet ingår i en sammanslutning av inlåningsbanker, och

4) de dotterföretag som avses i 3 punkten uppfyller följande villkor:

a) dotterföretagen eller en majoritet av dem anses vara ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar eller sparbanker enligt artikel 27.1 a i EU:s tillsynsförordning och i lagen fastställs en övre gräns eller en begränsning för deras maximala vinstutdelning, och

b) dotterföretagens totala tillgångar som enskilda företag eller på undergruppsnivå är högst 30 miljarder euro, och

5) kreditinstitutet är ett litet och icke-komplext institut enligt artikel 4.1.145 i EU:s tillsynsförordning.

Tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 § ska dock göras åtminstone årligen i fråga om de kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom. Finansinspektionen får skraddarsy de bedömningskriterier som föreskrivs i 2 § 2 mom. med beaktande av kreditinstitutets riskprofil. Bedömningskriterierna ska skraddarsys på ett enhetligt sätt för kreditinstitut med liknande riskprofil. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om undantag från bedömningskriterierna i enlighet med artikel 97.4a andra stycket i kreditinstitutdirektivet.

2 b §

Åtgärder som grundar sig på tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska utifrån tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § vid behov vidta åtgärder som avses i 6, 6 d eller 10 § eller förutsätta att kreditinstitutet, på ett av Finansinspektionen förutsatt sätt, ändrar de antaganden som använts för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen är skyldig att vidta dessa åtgärder om

1) den nedskrivning av kapitalet i den finansiella balansräkningen som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. är över 15 procent av kreditinstitutets primärkapital, och nedskrivningen beror på en oväntad ränteförändring, eller

2) de nettoränteintäkter som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. sjunker kraftigt på grund av en oväntad ränteförändring.

Finansinspektionen får låta bli att vidta åtgärder som avses i 1 mom. på grund av ränterisken i den finansiella balansräkningen, om Finansinspektionen anser att de risker som hänför sig till den finansiella balansräkningen hanteras på ett tillräckligt sätt och att ränterisken i den finansiella balansräkningen inte är alltför stor.

Bestämmelser om bedömningen av 1 mom. 1 och 2 punkten finns dessutom i de tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordningar eller beslut.

3 §

Tillsynsprogram

Finansinspektionen ska i det program som avses i 1 mom. inkludera

1) de kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller tillsynsmyndighetens bedömning som avses i 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag,

2) filialer till tredjeländers kreditinstitut, samt

3) andra än i 1 och 2 punkten avsedda kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i programmet.

4 §

Stresstester

Finansinspektionen ska vid behov genomföra stresstester på kreditinstitut för att underlätta tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 §.

Kreditinstituten och tredje parter som agerar i rådgivningsuppgifter till kreditinstituten, ska i samband med stresstestning avstå från verksamheter som kan äventyra ett stresstest. Sådana verksamheter är åtminstone jämförelse, informationsutbyten dem emellan, överenskommelser om gemensamma tillvägagångssätt eller optimering av de uppgifter som lämnas in i stresstesterna.

4 a §

Tillsyn över praxis i samband med ESG-risker

Finansinspektionen ska bedöma och övervaka

1) utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller strategier i anslutning till ESG-faktorer och hantering av ESG-risker,

2) kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 a § och de kvantifierbara mål och processer som dessa innefattar.

I den bedömning som avses i 1 mom. ska hänsyn tas till institutens hållbarhetsrelaterade produktutbud, deras riktlinjer för finansieringen av omställningen, tillhörande riktlinjer för låneutgivning samt mål och begränsningar relaterade till miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning.

För att genomföra den bedömning som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen samarbeta med myndigheter eller andra offentliga organ som ansvarar för tillsyn avseende klimatförändringar och miljö.

4 b §

Tillsyn över praxis i samband med koncentrationsrisker

Finansinspektionen ska bedöma och övervaka

1) utvecklingen av kreditinstitutens praxis vad gäller koncentrationsrisk,

2) kreditinstitutens planer som avses i 9 kap. 3 b § och de kvantifierbara mål som dessa innefattar,

3) kreditinstitutens framsteg i fråga om anpassningen av deras affärsmodeller till kraven som anges i artikel 7 a i EMIR-förordningen.

5 §

Löpande tillsyn över interna metoder

Finansinspektionen ska regelbundet och minst vart tredje år granska att kreditinstitut som i enlighet med EU:s tillsynsförordning fått tillstånd att använda interna metoder för beräkning av riskvägda exponeringar eller kapitalbaskraven uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och att metoderna också i övrigt är tillräckliga och uppdaterade, i synnerhet med beaktande av eventuella förändringar i kreditinstitutets verksamhet. Finansinspektionen ska särskilt göra en översyn och utvärdering av att instituten använder väl utvecklade och aktuella tekniker och förfaranden i samband med dessa metoder.

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. ska minst en gång per år i enlighet med den interna metod som kreditinstitutet använder beräkna kapitalbaskravet för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat och meddela resultaten i enlighet med 9 kap. 23 §. Finansinspektionen ska utifrån de uppgifter som avses i den paragrafen följa upp variationen i riskvägda exponeringar eller kapitalbaskrav samt göra en bedömning av de interna metodernas kvalitet. Vid bedömningen ska särskild uppmärksamhet ägnas åt metoder

- 1) som uppvisar betydande skillnader i kapitalbaskraven för samma exponering,
- 2) där det finns särskilt stor eller liten variabilitet, och
- 3) där det föreligger betydande och systematiska underskattningar av kapitalbaskraven.

Om Finansinspektionen upptäcker väsentliga brister i hur institutet mäter riskerna med sina interna metoder ska Finansinspektionen se till att kreditinstitutet korrigerar bristerna eller vidta lämpliga åtgärder för att minska konsekvenserna av bristerna.

Om resultatet av den beräkning som avses i 2 mom. för en referensportfölj som Europeiska bankmyndigheten definierat avviker avsevärt från resultaten från motsvarande resultat för andra kreditinstitut eller skillnader i metoderna leder till flera olika resultat, ska Finansinspektionen undersöka orsakerna till detta och vidta lämpliga åtgärder, om det klart kan fastställas att ett kreditinstituts metoder leder till en underskattning av kraven. De lämpliga åtgärderna ska vidtas med beaktande av de allmänna målen för användningen av interna metoder och att åtgärderna inte leder till användning av standardiserade metoder, skapar felaktiga incitament eller ger upphov till flockbeteende på marknaden.

Om de interna metoder som avses i denna paragraf inte uppfyller kraven om tillämpning av metoder i EU:s tillsynsförordning ska Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet visar att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga eller lägger fram en plan för att uppnå överensstämmelse med kraven och en tidsfrist för genomförande av planen. Finansinspektionen ska kräva förbättringar av planen om det är osannolikt att den leder till full efterlevnad av kraven eller om tidsfristen är olämplig. Om kreditinstitutet inte uppfyller kraven efter tidsfristen eller det är sannolikt att det inte kommer att uppfylla kraven inom tidsfristen och kreditinstitutet inte har visat att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga, ska Finansinspektionen återkalla tillståndet eller begränsa tillståndet till att gälla endast sådan beräkning där kraven uppfylls eller där det är möjligt att uppfylla dem inom en lämplig tidsfrist.

Om kreditinstitutets handlarbord använder interna metoder för beräkning av marknadsrisken och modellerna på basis av utfallstest och resultatanalystest enligt EU:s tillsynsförordning inte är tillräckligt exakta, ska Finansinspektionen granska förutsättningarna för det tillstånd som den beviljat eller kräva att kreditinstitutet vidtar lämpliga åtgärder för att förbättra modellerna.

5 a §

Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande

Finansinspektionen ska kräva att kreditinstitutet vidtar nödvändiga åtgärder och kan under de förutsättningar som föreskrivs i 6, 9, 10 och 10 a § vidta tillsynsåtgärder enligt de paragraferna, om

- 1) Finansinspektionen efter stresstester enligt 4 § eller annars har vägande skäl att anta att ett kreditinstitut sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla förutsättningarna för koncession eller fullgöra sina åtaganden, eller om

2) kreditinstitutet eller ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp i något annat avseende bryter mot sina skyldigheter som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

5 b §

Misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism

Om Finansinspektionen utifrån tillsynsmyndighetens bedömning har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta har skett i kreditinstitutet, eller att kreditinstitutet är utsatt för ökad risk för detta, ska Finansinspektionen omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten om detta. Europeiska bankmyndigheten ska också tillställas en riskbedömning av risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism omedelbart efter att en sådan bedömning gjorts.

6 a §

Förutsättningar för ställande av buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen ska fastställa ett sådant buffertkrav enligt prövning som ställts på basis av någon annan risk än risk för alltför låg bruttosoliditet till en nivå som motsvarar den kapitalbas som Finansinspektionen enligt 1 mom. bedömt vara tillräcklig och den skillnad i kapitalbaskrav som anges i delarna tre och fyra i EU:s tillsynsförordning samt i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012.

Finansinspektionen ska utifrån en sådan risk för alltför låg bruttosoliditet som inte är tillräckligt täckt enligt artikel 92.1 d i EU:s tillsynsförordning, fastställa ett buffertkrav enligt prövning till en nivå som motsvarar den kapitalbas som Finansinspektionen enligt 1 mom. i denna paragraf bedömt vara tillräcklig och den skillnad i kapitalbaskrav som anges i del tre och sju i EU:s tillsynsförordning.

Ett buffertkrav enligt prövning får inte ställas för att täcka sådana risker som redan är täckta genom tillämpning av golvet för riskvägda tillgångar.

6 c §

Täckning av buffertkravet enligt prövning

Storleken på ett buffertkrav enligt prövning som ställts för att täcka andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet får inte öka till följd av att golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet.

Om golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet, ska Finansinspektionen utan dröjsmål och i vilket fall som helst senast den dag då den följande bedömningen av tillsynsmyndigheten upphör granska det buffertkrav enligt prövning som Finansinspektionen ställt och avlägsna alla delar av kravet som skulle leda till dubbelräkning av de risker som redan till fullo omfattas av det faktum att institutet är bundet av golvet för riskvägda tillgångar. Buffertkravet enligt prövning kan med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. öka i och

med golvet för riskvägda tillgångar, om Finansinspektionen har gjort sin bedömning och avlägsnat de delar som dubbelräknats som risker.

6 d §

Riktgivande tilläggskapital

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma tillräckligheten av kreditinstitutets interna kapital i enlighet med 9 kap. 1 § och resultaten av de stresstester för kreditinstitut som avses i 4 § som en del av tillsynsmyndighetens bedömning enligt 2 § och den löpande tillsyn över interna metoder som avses i 5 §. Med stöd av dessa bedömningar ska Finansinspektionen vid behov ge kreditinstitutet en rekommendation om behovet av kapitalbas, som överstiger kapitalkraven i denna lag och i EU:s tillsynsförordning (*riktgivande tilläggskapital*).

Om golvet för riskvägda tillgångar blir bindande för kreditinstitutet kan Finansinspektionen justera nivån på det riktgivande tilläggskapitalet och säkerställa att dess dimensionering fortfarande är ändamålsenlig.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet

Om Finansinspektionen utifrån en sådan bedömning av tillsynsmyndigheten som avses i 2 §, den löpande tillsynen över interna metoder som avses i 5 §, tidigt ingripande som avses i 5 a §, tillsynen över efterlevnaden av EU:s tillsynsförordning eller ett beslut som avses i 8 a kap. 4 § 4 mom. anser att det är ändamålsenligt, kan Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i 6, 6 d, 8 och 9 § och i lagen om Finansinspektionen

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet lämnar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i dem, dock inte om kreditinstitutet redan i övrigt är skyldigt att lämna samma information eller om kreditinstitutet redan har lämnat uppgifterna eller Finansinspektionen utifrån de uppgifter den känner till kan producera de ytterligare uppgifter den behöver tillräckligt tillförlitligt och högklassigt,

13) kräva att kreditinstitutet tillämpar en särskild reserveringspolitik eller behandlar tillgångar i balansräkningen på ett särskilt sätt med avseende på kapitalbaskraven,

14) förutsätta att kreditinstitutet stärker sin kapitalbas genom att helt eller delvis avstå från utdelning eller räntebetalning avseende sådana finansiella instrument som räknas som övrigt primärkapital,

15) begränsa eller skära ner kreditinstitutets verksamhet, inbegripet med avseende på mottagande av insättningar, transaktioner eller nätverk eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för institutets sundhet,

16) kräva att kreditinstitutet minskar de risker på kort, medellång och lång sikt som följer av ESG-faktorer genom att anpassa sina affärsstrategier, sin bolagsstyrning och sin riskhantering och för detta kunde kreditinstitutet begäras bekräfta de mål, åtgärder och insatser som ingår i de planer som avses i 9 kap. 3 a §,

17) kräva att kreditinstitutet genomför stresstestning eller bedömer olika scenarier för att bedöma risker som uppstår till följd av exponeringar mot kryptotillgångar och tillhandahållande av kryptotillgångstjänster,

18) kräva, om Finansinspektionen anser att det föreligger en alltför stor koncentrationsrisk som är en följd av exponeringar mot en central motpart, att kreditinstitutet minskar sina

exponeringar mot denna centrala motpart eller omfördelar exponeringar mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7a i EMIR-förordningen.

Finansinspektionen kan dessutom

1) fastställa tidsfrister inom vilka andra kreditinstitut än små och icke-komplexa kreditinstitut ska lämna information om offentliggöranden till Europeiska bankmyndigheten för offentliggörande på Europeiska bankmyndighetens webbplats,

2) kräva att kreditinstitut använder specifika medier och andra platser för offentliggörande än Europeiska bankmyndighetens webbplats för centrala offentliggöranden eller för offentliggörande av institutens årsredovisningar.

Att på grund av sådan förpliktelse som avses i 1 mom. 14 punkten avstå från att betala utdelning eller ränta till ett finansiellt instrument betraktas inte som ett kreditinstituts avtalsbrott.

13 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2, 3, 6, 6 d och 9 § i detta kapitel samt 9 kap. 1 och 17 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Vid förfarandet för att nå samförstånd ska de bedömningar som tillsynsmyndigheten gjort om tillämpningen av bestämmelser som motsvarar de bestämmelser som avses i detta moment granskas när det gäller de kreditinstitut som ingår i den finansiella företagsgruppen. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.

Utvärderingar och beslut som avses i 1 och 3 mom. ska årligen omprövas med iakttagande av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf, eller av särskilda skäl oftare än så, om en sådan utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf begär det för att fastställa ett buffertkrav enligt prövning, en rekommendation om riktgivande tilläggs kapital eller ett ytterligare likviditetskrav. En begäran som avses i detta moment ska vara skriftlig och av den ska framgå grunderna som hänför sig till begäran. Ett buffertkrav enligt prövning, en rekommendation om riktgivande tilläggs kapital eller ett ytterligare likviditetskrav som fastställts på grundval av en sådan skriftlig begäran kan med avvikelse från denna paragraf fastställas bilateralt mellan den utländska EES-tillsynsmyndighet som framställt begäran och Finansinspektionen när Finansinspektionen är den myndighet som svarar för tillsynen på grupp nivå. Finansinspektionen ska sända beslutet för kännedom till den EES-tillsynsmyndighet som avses i denna paragraf och till moderföretaget i den finansiella företagsgruppen.

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

1 §

Tillämpningsområde

Vad som i detta kapitel föreskrivs om tredjeländers kreditinstitut och deras filialer tillämpas också på

1) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten,

2) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten och som skulle klassificeras som kreditinstitut om det var etablerat i Europeiska unionen,

3) företag som har sitt säte i ett tredjeland och som har för avsikt att bedriva sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten och som skulle uppfylla kriterierna i artikel 4.1.1 b i EU:s tillsynsförordning om det var etablerat i Europeiska unionen.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas dock inte om ett företag som har etablerats i ett tredjeland erbjuder verksamheter och tjänster som räknas upp i del A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, nedan *direktivet om marknader för finansiella instrument*, eller någon annan sidotjänst som syftar till att tillhandahålla tjänster enligt det direktivet.

2 §

Definitioner

Med *huvudföretag* avses i detta kapitel ett företag som enligt stadgarna har sitt säte i ett tredjeland och som har etablerat en filial från det tredjelandet i Finland, samt koncernens moderföretag eller ett intermediärt moderföretag i en underkoncern.

3 §

Etablering av en filial

Tredjeländers kreditinstitut ska etablera en filial i Finland, om de bedriver verksamhet av följande slag i Finland:

- 1) mottagande av inlåning och andra återbetalbara medel,
- 2) utlåning, såsom konsumentkrediter, kreditavtal som rör fast egendom, factoring med eller utan regress, finansiering av handelskrediter,
- 3) borgensförbindelser och garantier.

Tredjeländers kreditinstitut får dessutom öppna representationer i Finland.

4 §

Koncession för filial

Tredjeländers kreditinstitut får inte bedriva kreditinstitutsverksamhet i Finland utan sådan koncession som avses i denna paragraf. Tredjeländers kreditinstitut ska ansöka om koncession hos Finansinspektionen för att kunna etablera en filial i Finland i enlighet med 3 §.

Yttranden om ansökan ska begäras från Finlands Bank samt från Verket för finansiell stabilitet, om avsikten är att kreditinstitutet ska ta emot inlåning, och från ersättningsfonden för investerarskydd, om avsikten är att filialen ska tillhandahålla investeringstjänster.

Till ansökan ska fogas information om att förutsättningarna i 6 § är uppfyllda samt följande behövliga utredningar om kreditinstitutet:

- 1) ägande,
- 2) ledningens kompetens och tillförlitlighet,
- 3) förvaltning och intern kontroll,

- 4) riskhantering,
- 5) kapitaltäckning och likviditet samt hantering av kapitaltäckning och likviditetshantering,
- 6) lagstiftningen och finanstillsynen i hemstaten.

Till ansökan ska dessutom fogas behövliga utredningar om hur filialens förvaltning och verksamhet har organiserats, förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, om filialledningens kompetens och tillförlitlighet och om de tillgångar som står till filialens förfogande i Finland.

Närmare bestämmelser om uppgifter som ska ingå i ansökan och utredningar som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

5 §

Undantag från kravet på etablerande av filial

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan om skyldigheten att etablera en filial och ansöka om koncession för en filial, får tredjeländers kreditinstitut utan att etablera en filial tillhandahålla tjänster i enlighet med 3 § 1 mom. till en kund eller motpart som är etablerad i Europeiska unionen eller belägen i Europeiska unionen och som är

- 1) en icke-professionell kund, en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt I och II i bilaga II till direktivet om marknader för finansiella instrument, om en sådan kund eller motpart uteslutande på eget initiativ tar kontakt med ett kreditinstitut som är etablerat i ett tredjeland för tillhandahållandet av någon av de tjänster eller verksamheter som avses i 3 § 1 mom. i detta kapitel,

- 2) ett kreditinstitut,

- 3) ett företag i samma grupp som det berörda kreditinstitutet som är etablerat i ett tredjeland.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan ett tredjelands kreditinstitut utan att etablera filial tillhandahålla sådana tjänster eller produkter som är nödvändiga för, eller har nära anknytning till, tillhandahållandet av den tjänst eller produkt som begärdes av kunden eller motparten i enlighet med 1 mom. 1 punkten. Sådana tjänster eller produkter kan tillhandahållas efter de tjänster eller verksamheter som ursprungligen begärdes.

Det ska inte betraktas som tjänster som tillhandahålls uteslutande på kundens eller motpartens, eller den potentiella kundens eller motpartens, eget initiativ om ett kreditinstitut i tredjeland tar kontakt med en kund eller motpart, eller en potentiell kund eller motpart, som avses i 1 mom. 1 punkten, genom en enhet som agerar för egen räkning eller har nära förbindelser med ett sådant kreditinstitut i tredje land eller genom någon annan person som agerar för en sådan enhets räkning.

Ett sådant uteslutande initiativ av en kund eller motpart som avses i 1 mom. 1 punkten ska inte ge ett sådant tredjelands kreditinstitut som inte har etablerat en filial rätt att marknadsföra andra kategorier av produkter, verksamheter och tjänster än de som kunden eller motparten har begärt.

6 §

Beviljande av koncession för en filial

Koncession för en filial till ett tredjelands kreditinstitut ska beviljas endast om samtliga följande förutsättning uppfylls:

- 1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller kraven i 18 kap.,

- 2) huvudföretaget har koncession för sådan verksamhet i tredjelandet för vilken huvudföretaget ansöker om koncession i Finland,

- 3) den verksamhet som huvudföretaget ansöker om koncession för i Finland är verksamhet som omfattas av tillsyn i tredjelandet,

4) den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över huvudföretaget i tredjelandet har underrättats om etableringen av filialen och har försetts med den ansökan om koncession som gäller etablerande av en filial som avses i 4 § 1 mom. och de utredningar som bifogats ansökan enligt 3 och 4 mom. i den paragrafen,

5) för att kunna utöva sin tillsynsfunktion har Finansinspektionen tillgång till all nödvändig information om huvudföretaget från de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget i fråga och möjlighet att effektivt samordna sin tillsyn med den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheterna i tredjelandet, i synnerhet under kriser eller finansiella svårigheter som påverkar huvudföretaget, dess grupp eller det finansiella systemet i tredjelandet,

6) det finns ingen grundad anledning att misstänka att filialen för ett tredjelands kreditinstitut skulle användas för att utöva eller underlätta penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När Finansinspektionen bedömer om förutsättningen i 1 mom. 6 punkten uppfylls ska den begära utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism. Finansinspektionen kan bevilja koncession endast om det i utlåtandet konstateras att förutsättningen i den punkten uppfylls.

I koncessionen ska ingå ett omnämnande av att filialen till ett tredjelands kreditinstitut får bedriva verksamhet i enlighet med koncessionen endast i Finland och att det är förbjudet för filialen att tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet över gränserna i andra medlemsstater i Europeiska unionen. Filialen till ett tredjelands kreditinstitut kan ändå tillhandahålla tjänster eller bedriva verksamhet enligt 5 § 1 mom.

7 §

Förutsättningar för återkallande av koncession eller avslag på ansökan

Finansinspektionen ska återkalla koncessionen för en filial till ett tredjelands kreditinstitut eller avslå ansökan om koncession om

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut inte uppfyller förutsättningen för koncession enligt 6 §,

2) huvudföretaget eller huvudföretagets grupp inte uppfyller de tillsynskrav som tillämpas på dem enligt lagstiftningen i tredjelandet eller det finns grundad anledning att misstänka att de inte uppfyller eller att de kommer att bryta mot dessa krav inom de nästkommande 12 månaderna,

3) en myndighet i hemstaten för ett tredjelands kreditinstitut har återkallat kreditinstitutets koncession.

Finansinspektionen kan också återkalla en koncession som beviljats en filial till ett tredjelands kreditinstitut om någon av följande förutsättningar uppfylls:

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut utnyttjar inte koncessionen inom 12 månader, avstår uttryckligen från koncessionen eller har upphört med verksamheten i över sex månader,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut har erhållit koncessionen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler,

3) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller inte längre en eller flera av de begränsningar eller ett eller flera av de villkor som fastställts i enlighet med 8 § 2 mom. och med stöd av vilka koncessionen beviljades,

4) det går inte längre att lita på att filialen till ett tredjelands kreditinstitut fullgör sina skyldigheter gentemot borgenärerna och filialen erbjuder inte längre särskild säkerhet för kontoinnehavarnas anförtrodda medel,

5) filialen till ett tredjelands kreditinstitut gör sig skyldig till någon av de överträdelser som avses i 20 kap. 1 §,

6) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller ett villkor som föreskrivs i 26 § 1 mom. 3 punkten, 2 mom. 1 punkten eller 3 mom. 3 punkten i lagen om Finansinspektionen,

7) det finns grundad anledning att misstänka att filialen till ett tredjelands kreditinstitut, filialens huvudföretag eller filialens grupp har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, eller att det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta, i filialen till ett tredjelands kreditinstitut, dess huvudföretag eller dess grupp.

Om ett villkor i 1 mom. 2 eller 3 punkten uppfylls ska filialen till ett tredjelands kreditinstitut utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om detta.

När Finansinspektionen bedömer om ett villkor i 2 mom. 7 punkten uppfylls ska den begära utlåtande av den behöriga tillsynsmyndighet som i Finland svarar för tillsynen över skyldigheterna i anslutning till förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

Då Finansinspektionen återkallar koncessionen för en filial, ska filialens verksamhet omedelbart avslutas. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag ska tillämpas på tillsynen över filialen efter att den avslutat sin verksamhet, tills en anmälan som avses i 6 mom. har gjorts och filialens inlåning har betalats till insättarna.

Ett utländskt kreditinstitut ska utan dröjsmål efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats underrätta de av sina borgenärer och gäldenärer vars fordringar eller skulder grundar sig på avtal som ingåtts genom förmedling av filialen, hur gäldenärerna kan fullfölja sina avtalsenliga förpliktelser och hur borgenärerna kan få betalning för sina förfallna fordringar efter det att verksamheten har avslutats. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet enligt detta moment.

8 §

Förfarande som gäller koncession för en filial

Finansinspektionen ska besluta om koncessionen inom sex månader efter att ha mottagit ansökan eller, om ansökan är bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de för avgörandet behövliga handlingarna och utredningarna. Koncessionsbeslutet ska dock alltid fattas inom 12 månader efter mottagandet av ansökan.

Finansinspektionen får, efter att ha hört sökanden, förena koncessionen med sådana begränsningar och villkor för filialens verksamhet som är nödvändiga för tillsynen. Efter att koncessionen har beviljats kan Finansinspektionen på ansökan ändra koncessionsvillkoren.

Om koncessionsbeslutet inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. får sökanden anföra besvär. Besvären anförs och behandlas på samma sätt som vid besvär som gäller avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Om beslutet meddelas efter att besvär anförts, ska Finansinspektionen underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Bestämmelser om anförande av besvär och om behandlingen av dem finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

Finansinspektionen ska lämna Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet och, om filialen tillhandahåller investeringstjänster, ersättningsfonden för investerarskydd, följande uppgifter om filialer till tredjeländers kreditinstitut:

- 1) uppgifter om beviljande och ändring av koncession för en filial,
- 2) de totala tillgångar och skulder som filialerna rapporterat till Finansinspektionen,
- 3) namnet på det kreditinstitut eller kreditinstitutskonglomerat i ett tredjeland som filialen tillhör.

Finansinspektionen ska meddela beslut om återkallande av koncession till filialen till ett tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet samt ersättningsfonden för investerarskydd, om kreditinstitutet från tredjeland är medlem i fonden, om återkallandet av koncessionen.

9 §

Samarbete med tredjeländers myndigheter

Finansinspektionen ska sträva efter att ingå administrativa avtal eller andra arrangemang med det berörda tredjelandets behöriga myndigheter innan en filial från tredjeland inleder sin verksamhet i den berörda medlemsstaten. Sådana avtal ska baseras på de modeller för administrativa arrangemang som utarbetats enligt artikel 33.5 i Europeiska banktillsynsförordningen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål lämna information till Europeiska bankmyndigheten om alla administrativa avtal och andra arrangemang som ingåtts med tredjeländers behöriga myndigheter.

10 §

Förbud mot diskriminering

Bestämmelserna om filialer till tredjeländers kreditinstitut får inte tillämpas så att de ger dessa filialer en förmånligare behandling än filialer till ett utländskt EES-kreditinstitut.

11 §

Klassificering av filialer

Filialer till tredjeländers kreditinstitut ska klassificeras i klass I och II.

Med en filial i klass I avses en filial som uppfyller något av följande villkor:

1) det totala värdet av tillgångar som bokförts av eller som har sitt ursprung hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland är minst 5 miljarder euro, enligt redovisningen för den närmast föregående årliga rapporteringsperioden i enlighet med 18 kap. 8 a §,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut tar i enlighet med koncessionen emot inlåning eller andra återbetalbara medel från detaljhandelskunder och beloppet av dessa är minst 5 procent av de totala skulderna för filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller större än 50 miljoner euro,

3) filialen till ett tredjelands kreditinstitut är inte en i 4 mom. avsedd filial till ett tredjelands kreditinstitut som uppfyller villkoren.

Med en filial i klass II avses andra filialer än de som hör till klass I.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut anses uppfylla kraven för filial, om samtliga följande villkor uppfylls:

1) huvudföretaget har sitt säte i ett land som tillämpar sådana solvensbestämmelser och sådan tillsyn som åtminstone motsvarar solvensbestämmelserna i kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning,

2) de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över huvudföretaget omfattas av konfidentialitetskrav som är åtminstone motsvarar de krav som fastställs i avdelning VII kapitel I avsnitt II i kreditinstitutsdirektivet,

3) huvudföretaget har sitt säte i ett land som inte är förtecknat som ett sådant högrisktredjeland med strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG.

Europeiska bankmyndigheten för ett offentligt register över de tredjeländer och myndigheter i tredjeländer som uppfyller villkoren i 4 mom.

När Finansinspektionen tar emot en ansökan om koncession i enlighet med 4 § ska Finansinspektionen bedöma om kraven i 4 mom. för filialer till tredjeländers kreditinstitut uppfylls och om de villkor för klassificering i klass I som föreskrivs i 2 mom. uppfylls. Utifrån bedömningen klassificerar Finansinspektionen tredjelandets kreditinstitut i klass I eller II. Om det tredjeland, där huvudföretaget har sitt säte i, inte finns upptaget i det offentliga registret ska Finansinspektionen be kommissionen att bedöma tredjelandets bankregelverk och konfidentialitetskrav, om villkoret i 4 mom. 3 punkten uppfylls. Finansinspektionen ska klassificera filialen från tredjeland i klass I i avvaktan på att kommissionen antar ett beslut.

Finansinspektionen ska uppdatera klassificeringen av filialer från tredjeland enligt följande:

1) om en filial från tredjeland i klass I inte längre uppfyller förutsättningar i 2 mom. ska den omedelbart anses tillhöra klass II,

2) om en filial från tredjeland i klass II börjar uppfylla något av villkoren i 2 mom. ska den anses tillhöra klass I först efter att fyra månader förflutit från den dag då den började uppfylla förutsättningen.

12 §

Krav på etablerande av dotterföretag

Finansinspektionen kan begära att en filial till ett tredjelands kreditinstitut ansöker om en sådan koncession som avses i 4 kap. 1 § om

1) filialen till ett tredjelands kreditinstitut tidigare har bedrivit eller för närvarande bedriver sådan verksamhet som avses i 3 § 1 mom. i detta kapitel med kunder eller motparter som är belägna i någon annan stat inom Europeiska unionen och verksamheten i fråga inte bedrivs med stöd av undantagen i 5 § 1 mom. i detta kapitel,

2) filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller villkoren i 10 kap. 8 § 1 mom. för andra systemviktiga institut,

3) Finansinspektionen bedömer i enlighet med 13 § i detta kapitel att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktigt och det medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen eller i Finland, eller

4) det totala beloppet av tillgångar i alla filialer till tredjeländers kreditinstitut i Europeiska unionen som tillhör samma grupp uppgår till minst 40 miljarder euro eller om beloppet av de bokförda tillgångarna i filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland uppgår till minst 10 miljarder euro.

Finansinspektionen ska innan den framställer en begäran enligt 1 mom. tillämpa de åtgärder som föreskrivs i 13 § och 18 kap. 14 §. Om Finansinspektionen på andra grunder än de som anges i 1 mom. kan motivera att dessa åtgärder skulle vara otillräckliga för att hantera de väsentliga tillsynsmässiga betänkligheterna behöver Finansinspektionen inte tillämpa andra åtgärder före begäran som avses i 1 mom.

Innan Finansinspektionen framställer en sådan begäran som avses i 1 mom. ska den samråda med Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller institut som fungerar som dotterföretag.

13 §

Systemviktiga filialer

Finansinspektionen ska bedöma systemviktigheten av en filial till ett tredjelands kreditinstitut och huruvida filialen i fråga medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i Europeiska

unionen och Finland, om alla tredjelandsfilialer i Europeiska unionen som tillhör samma grupp från tredjeland har ett totalt belopp av tillgångar i Europeiska unionen såsom rapporterats enligt 18 kap. 8 a § som uppgår till eller överstiger 40 miljarder euro i genomsnitt de tre närmast föregående räkenskapsperioderna eller minst tre av de fem närmast föregående räkenskapsperioderna. Till det totala beloppet av tillgångar räknas inte tillgångar som innehas av filialer till ett tredjelands kreditinstitut i samband med centralbankers marknadstransaktioner med centralbanker som ingår i det Europeiska centralbankssystemet.

I samband med att Finansinspektionen gör en sådan bedömning som avses i 1 mom. ska den beakta

- 1) storleken på filialen,
- 2) komplexiteten hos strukturen, organisationen och affärsmodellen för filialen,
- 3) filialens sammanlänkning till det finansiella systemet i Europeiska unionen och Finland,
- 4) möjligheten att ersätta de verksamheter, tjänster eller åtgärder eller den finansiella infrastruktur som filialen tillhandahåller,
- 5) filialens marknadsandel i Europeiska unionen och Finland, med beaktande av dess totala banktillgångar, den verksamhet och de tjänster den tillhandahåller samt de åtgärder den vidtar,
- 6) den troliga effekten av en suspension eller nedläggning av verksamheten vid filialen på det finansiella systemets likviditet i Finland eller på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i Europeiska unionen och Finland,
- 7) vilken roll och betydelse filialen har för de verksamheter som bedrivs av, samt de tjänster som tillhandahålls och de åtgärder som utförs av gruppen i Europeiska unionen och i Finland,
- 8) vilken roll och betydelse filialen har i samband med resolution eller likvidation på grundval av information från resolutionsmyndigheten,
- 9) volymen affärsverksamhet som gruppen bedriver via filialer från tredjeland i förhållande till den affärsverksamhet som den gruppen bedriver via dotterföretag som auktoriserats i Europeiska unionen och i de medlemsstater i Europeiska unionen där filialerna från tredjeland är etablerade,
- 10) de faktorer på basis av vilka det bedöms om villkoren i 10 kap. 8 § 8 mom. för andra systemviktiga institut uppfylls.

Finansinspektionen ska vid den bedömning som avses i 1 mom. höra Europeiska bankmyndigheten och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag, för att bedöma de risker för den finansiella stabiliteten som den berörda filialen från tredjeland utgör för andra medlemsstater än den där filialen är etablerad.

Finansinspektionen ska lämna en motiverad sådan bedömning som avses i 1 mom. och förslag på sådana åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom. till Europeiska bankmyndigheten och till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i Europeiska unionen där den berörda gruppen från tredjeland har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag.

Om de behöriga myndigheter som hörs i enlighet med 3 mom. motsätter sig bedömningen ska de informera Finansinspektionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av bedömningen om detta. Finansinspektionen ska med bistånd av Europeiska bankmyndigheten sträva efter att nå konsensus med andra behöriga myndigheter om bedömningen och i tillämpliga fall om de åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom. senast tre månader från och med den dag då Finansinspektionen mottog den avvikande åsikten från en annan behörig myndighet. Efter de tre månader som avses ovan ska Finansinspektionen meddela ett beslut om bedömningen och de åtgärder som avses i 18 kap. 14 § 3 mom.

Finansinspektionen ska till Europeiska bankmyndigheten och till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater där den relevanta tredjelandsgruppen har etablerat andra filialer från tredjeland eller dotterföretag, lämna en motiverad underrättelse om varför den har beslutat att inte vidta de tillsynsåtgärder som avses i 18 kap. 14 §, om Finansinspektionen bedömer att filialen till ett tredjelands kreditinstitut är systemviktigt, men beslutar att inte vidta de tillsynsåtgärder som avses i den paragrafen.

14 §

Öppnande av en representation samt dess verksamhet

Om ett tredjelands kreditinstitut planerar att öppna en representation i Finland ska den anmäla detta till Finansinspektionen. Av anmälan ska framgå representationens adress, vem som ansvarar för representationens verksamhet samt verksamhetens art och omfattning. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om den information som avses i detta moment och om anmälningsförfarandet.

Representationen får inte bedriva verksamhet som avses i 5 kap. 1 §.

Representationen kan inleda sin verksamhet när en anmälan enligt 1 mom. har gjorts.

15 §

Återkallande av en representations rätt att bedriva verksamhet

Finansinspektionen kan förbjuda en representation att fortsätta sin verksamhet i Finland, om en anmälan enligt 14 § inte har gjorts eller om den information som lämnats i anmälan är felaktig eller bristfällig eller om det i representationens verksamhet har förekommit väsentliga överträdelser av bestämmelser eller föreskrifter om finansmarknaden.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

4 §

Intern förvaltning och kundinformationssystem

På filialer till tredjeländers kreditinstitut tillämpas bestämmelserna i 7 kap. 1 §, 8 kap. och 9 kap. 2 §. I fråga om kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner tillämpas på filialer i klass I bestämmelserna i 9 kap. 8 § och på filialer i klass II den paragrafen till den del det endast är fråga om inrättande av kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner. Finansinspektionen kan dock kräva att en filial i klass II utnämner särskilda ansvarspersoner för kontrollfunktioner som är oberoende av operativa funktioner enligt med 9 kap. 8 §, om Finansinspektionen anser det nödvändigt på basis av filialens storlek, interna organisation samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Finansinspektionen kan också kräva att filialen till ett tredjelands kreditinstitut etablerar en lokal förvaltningskommitté för att säkerställa att filialen styrs på lämpligt sätt.

Filialer till tredjeländers kreditinstitut ska ha rapporteringsvägar till huvudföretagens ledningsorgan som täcker alla väsentliga risker och strategier för riskhantering samt ändringar av dessa. Filialer till tredjeländers kreditinstitut ska också ha tillräckliga system för informations- och kommunikationsteknik och kontroller för att säkerställa att verksamhetsprinciper tillämpas på lämpligt sätt.

På filialer till tredjeländers kreditinstitut ska tillämpas vad som i 5 kap. 10 och 11 § föreskrivs om förutsättningar för utläggande av kreditinstitutsverksamhet på entreprenad.

Om kritiska eller viktiga funktioner hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut utförs av dess huvudföretag ska dessa funktioner utföras i enlighet med interna arrangemang eller gruppinterna avtal. Finansinspektionen ska ha tillgång till alla uppgifter den behöver för att utöva sin tillsynsuppgift i fråga om dessa funktioner.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska ha sådana kundinformationssystem som är tillräckliga med avseende på dess verksamhet, så att filialen kontinuerligt kan ge sina kunder sådan information om kundrelationen som krävs enligt lag och avtal.

4 a §

Riskhantering

Ett utländskt kreditinstitut får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att de äventyrar filialens insättares intressen. En filial ska ha tillräckliga riskkontrollsystem i förhållande till sin verksamhet.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut som genomför transaktioner mellan två koncerner eller gruppinternta transaktioner ska ha tillräckliga resurser för att identifiera och hantera sin motpartsrisik när väsentliga risker kopplade till tillgångar som bokförs av filialen till ett tredjelands kreditinstitut överförs till motparten.

4 b §

Kapitalkrav

Filialer till tredjeländers kreditinstitut ska vid varje tidpunkt bibehålla ett minimikapital som åtminstone motsvarar

1) 2,5 procent av deras genomsnittliga skulder för filialer i klass I för de tre närmast föregående räkenskapsperioderna eller, för filialer som nyligen fått sin koncession, av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen, enligt vad som rapporterats av filialen i enlighet med 8 a §, dock minst 10 miljoner euro,

2) 0,5 procent av deras genomsnittliga skulder för filialer i klass II för de tre närmast föregående räkenskapsperioderna eller, för filialer som nyligen fått sin koncession, av filialens skulder vid tidpunkten för beviljande av koncessionen, enligt vad som rapporterats av filialen i enlighet med 8 a §, dock minst 5 miljoner euro.

Minimikapitalkravet som avses i 1 mom. ska uppfyllas med något av följande:

1) kontanter eller sådana kontantliknande instrument som avses i artikel 4.1.60 i EU:s tillsynsförordning,

2) räntebärande värdepapper som har givits ut av en medlemsstat i Europeiska unionen eller av en medlemsstats centralbank i Europeiska unionen,

3) sådana andra än i 1 eller 2 punkten avsedda instrument som är tillgängliga för filialen till ett tredjelands kreditinstitut för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster så snart dessa risker eller förluster uppkommer.

De tillgångar med vilka filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller minimikapitalkravet enligt 1 mom. ska sättas in på ett konto hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. De medel som satts in på kontot ska vara tillgängliga för användning i enlighet med 15 kap. 5 § i resolutionslagen.

4 c §

Likviditetskrav

Ett utländskt kreditinstituts filials likviditet ska vara tillräckligt väl tryggad med hänsyn till dess verksamhet. Kreditinstitutet ska se till att filialen klarar av att fullfölja alla sina betalningsförpliktelser vid rätt tidpunkt. Kreditinstitutet ska på begäran av Finansinspektionen presentera de allmänna principer för hantering av likviditeten som godkänts av kreditinstitutets

styrelse eller motsvarande organ. Av principerna ska det även framgå hur tillsynen över filialens likviditet och över de risker som hänför sig till likviditeten har ordnats med hänsyn till arten och omfattningen av filialens affärsverksamhet.

Filialer till tredjelands kreditinstitut ska dessutom i Finland fortlöpande ha en volym ickepansatta och likvida tillgångar som är tillräcklig för att täcka likviditetsutflöden under en period på minst 30 dagar. En filial i klass I ska uppfylla likviditetskraven i del sex avdelning I i EU:s tillsynsförordning och i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.

De tillgångar med vilka filialen till ett tredjelands kreditinstitut uppfyller likviditetskravet enligt 2 mom. ska sättas in på ett konto hos ett sådant kreditinstitut som har koncession för kreditinstitut i Finland och som inte ingår i gruppen för filialens huvudföretag. Om det återstår likvida tillgångar på kontot efter att de har tillämpats för att täcka likviditetsutflöden ska dessa återstående likvida tillgångar vara tillgängliga för användning av filialen till ett tredjelands kreditinstitut i enlighet med 15 kap. 5 § i resolutionslagen.

Finansinspektionen kan besluta att kravet i 2 mom. inte ska tillämpas på en filial till ett tredjelands kreditinstitut, om filialen anses uppfylla kraven i enlighet med 17 kap. 11 § 4 mom.

Finansinspektionen utövar tillsyn över likviditeten och marknadsriskerna hos filialer till utländska EES-kreditinstitut, i samarbete med tillsynsmyndigheterna i kreditinstitutets hemstat.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om beräkning av de krav som föreskrivs i 1 mom.

8 §

Bokslut och bokföring

En filial till ett utländskt kreditinstitut ska offentliggöra kreditinstitutets bokslut och koncernbokslut, verksamhetsberättelse och koncernens verksamhetsberättelse samt revisorernas utlåtanden om dem. De ska publiceras på finska eller svenska, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar tillstånd att de offentliggörs på något annat språk.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska ha en sådan bokföring att det med hjälp av den går att spåra och registrera heltäckande och exakt information om samtliga tillgångar och skulder som bokförs av filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland eller som har sitt ursprung i Finland och att självständigt förvalta tillgångarna och skulderna i fråga inom filialen till ett tredjelands kreditinstitut. Bokföringen ska innehålla all nödvändig och tillräcklig information om de risker som filialen till ett tredjelands kreditinstitut genererat samt om hur de förvaltas.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska för den förvaltning av bokföring som avses i 2 mom. utveckla principer för förfarandet som regelbundet ses över och uppdateras. Dessa principer för förfarandet ska dokumenteras och godkännas av huvudföretagets styrande organ. Principerna för förfarandet ska innehålla en tydlig motivering av bokföringspraxis och en beskrivning av hur praxisen i fråga överensstämmer med filialens affärsstrategi.

Filialen till ett tredjelands kreditinstitut ska för Finansinspektionen regelbundet utarbeta ett oberoende, skriftligt och motiverat yttrande om genomförandet och den fortlöpande efterlevnaden av kraven i denna paragraf, med resultat och slutsatser.

8 a §

Rapporteringskrav

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock, om Finansinspektionen så bestämmer, åtminstone årligen lämna Finansinspektionen följande information:

- 1) de totala tillgångar som motsvarar verksamheten i Finland,
- 2) de instrument som finns tillgängliga för att säkra och behålla likviditeten,
- 3) den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande, tillgångar och skulder i filialens bokföring enligt 8 § samt tillgångar och skulder med ursprung hos filialen från tredjeland, med en uppdelning som visar
 - a) de största bokförda tillgångarna och skulderna uppdelade per sektor och motpart, såsom exponeringar inom den finansiella sektorn,
 - b) väsentliga koncentrationer av exponeringar och finansieringskällor till särskilda typer av motparter,
 - c) väsentliga interna transaktioner med huvudföretaget och med enheter i huvudföretagets grupp,
- 4) en utredning om den insättningsgaranti som ska tillämpas på insättare,
- 5) en utredning om filialens riskhanteringssystem,
- 6) en utredning om filialens förvaltnings- och styrningssystem samt uppgifter om de personer som hör till filialens operativa ledning och de personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet,
- 7) de återhämtnings- och resolutionsplaner som filialen omfattas av,
- 8) huruvida filialen till ett tredjelands kreditinstitut följer de krav som föreskrivs dem i denna lag,
- 9) andra än i 1—8 punkten avsedda uppgifter som Finansinspektionen anser vara behövliga med tanke på tillsynen över filialen för att få en helhetsbild av den affärsverksamhet som filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller huvudföretaget bedriver, filialens eller huvudföretagets verksamhet eller filialens eller huvudföretagets ekonomiska sundhet samt för att kontrollera och säkerställa att filialen och dess huvudföretag iakttar tillämplig lagstiftning.

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska också lämna Finansinspektionen följande uppgifter om dess huvudföretag:

- 1) aggregerad information om tillgångar och skulder som innehas respektive bokförs av dotterföretagen och andra filialer inom huvudföretagets grupp i Europeiska unionen, på regelbunden basis,
- 2) huvudföretagets efterlevnad av de tillämpliga tillsynskraven individuellt och för gruppen, på regelbunden basis,
- 3) omfattande översyner och bedömningar när dessa utförs rörande huvudföretaget samt de efterföljande tillsynsbesluten, på ad hoc-basis,
- 4) huvudföretagets återhämtningsplaner och de specifika åtgärder som kan vidtas beträffande filialer till ett tredjelands kreditinstitut i enlighet med de planerna samt eventuella senare uppdateringar och ändringar av planerna,
- 5) huvudföretagets affärsstrategi i förhållande till filialer från tredjeland och eventuella senare ändringar av den strategin,
- 6) de tjänster som huvudföretaget tillhandahåller med stöd av 17 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten och eventuella senare ändringar i tjänsterna,
- 7) på Finansinspektionens begäran andra uppgifter än de som avses i 1—6 punkten som Finansinspektionen anser vara behövliga med tanke på tillsynen över filialen för att få en helhetsbild av den affärsverksamhet som filialen till ett tredjelands kreditinstitut eller huvudföretaget bedriver, filialens eller huvudföretagets verksamhet eller filialens eller huvudföretagets ekonomiska sundhet samt för att kontrollera och säkerställa att filialen och dess huvudföretag iakttar tillämplig lagstiftning.

De uppgifter som avses i 1 och 2 mom. ska lämnas till Finansinspektionen minst två gånger per år om det är fråga om en filial i klass I och minst en gång per år om det är fråga om en filial i klass II.

Finansinspektionen kan besluta att en filial till ett tredjelands kreditinstitut inte behöver lämna en del eller några alls av de uppgifter som avses i 2 mom., om det är fråga om en filial i enlighet

med 17 kap. 11 § 4 mom. som uppfyller kraven och Finansinspektionen kan få uppgifterna direkt av kreditinstitutets tillsynsmyndigheter i tredjelandet i fråga.

När en filial till ett tredjelands kreditinstitut lämnar uppgifter om de bokförda tillgångarna och skulderna enligt 1 mom. 3 punkten ska filialen tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder.

Utöver bokslutsuppgifterna har Finlands Bank rätt att för fullgörande av sin uppgift få motsvarande uppgifter av utländska kreditinstituts filialer som de har rätt att få av kreditinstitut som har fått koncession i Finland. Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att få information finns i lagen om Finansinspektionen.

10 §

Ledningen för ett utländskt kreditinstituts filial

För verksamheten vid ett utländskt kreditinstituts filial svarar filialens direktör, som också företräder kreditinstitutet i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet. En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock ha minst två personer som de facto leder filialens verksamhet. Dessa två personer ska ha ett gott anseende samt tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter, de ska avsätta tillräcklig tid för att kunna fullgöra sina åligganden och Finansinspektionen ska godkänna dem för uppgiften i fråga.

14 §

Tillsyn och bedömning av filialer till tredjeländers kreditinstitut

Finansinspektionen ska säkerställa att en oberoende tredje part regelbundet bedömer hur en filial till ett tredjelands kreditinstitut genomför de krav som föreskrivs i 4 § 1—4 mom. och 4 a § 2 mom. och den fortlöpande efterlevnaden av kraven hos filialen till ett tredjelands kreditinstitut och överlämnar en rapport till Finansinspektionen med sina resultat och slutsatser.

Finansinspektionen ska se över de arrangemang, strategier, processer och rutiner som en filial till ett tredjelands kreditinstitut har infört för att uppfylla kraven i denna lag. Finansinspektionen ska utvärdera huruvida de styrformer, strategier, processer och rutiner som filialer till tredjelands kreditinstitut infört, såväl som det kapital och den likviditet de förfogar över, är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av deras väsentliga risker samt den ekonomiska bärkraften hos filialerna.

Finansinspektionen ska utföra den granskning och bedömning som avses i 2 mom. enligt de tillsynsprinciper som den offentliggjort i enlighet med 11 kap. 12 § 1 punkten. Finansinspektionen ska fastställa hur ofta och hur ingående den granskning som avses i 2 mom. ska utföras så att den står i proportion till klassificeringen av filialer i klass I och klass II och att i den beaktas andra relevanta kriterier såsom arten, omfattningen av och komplexiteten hos den verksamhet som bedrivs av filialerna till tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen ska omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten samt den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism om översynen ger de behöriga myndigheterna grundad anledning att misstänka att filialen till ett tredjelands kreditinstitut i fråga har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller försök till detta eller att det finns en ökad risk för detta. Om det finns en ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism ska Finansinspektionen och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism hålla kontakt med varandra och omedelbart underrätta Europeiska bankmyndigheten om sin gemensamma bedömning. Finansinspektionen ska vid behov vidta tillsynsåtgärder enligt 15 § eller återkalla koncessionen enligt 17 kap. 7 §.

Finansinspektionen, centralen för utredning av penningtvätt och den myndighet som ansvarar för bekämpning av penningtvätt och av finansiering av terrorism ska ha ett nära samarbete med varandra inom ramen för sina respektive behörigheter och utbyta information som är relevant, förutsatt att detta samarbete och informationsutbyte inte påverkar någon pågående utredning eller undersökning eller något pågående förfarande enligt straffrätten eller förvaltningsrätten.

15 §

Finansinspektionens behörighet vid tillsynen

Finansinspektionen ska vidta tillsynsåtgärder i enlighet med 2 mom. för att säkerställa att filialer till tredjelands kreditinstitut i ett tidigt skede vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

1) filialerna uppfyller de krav som ska tillämpas på dem enligt kreditinstitutsdirektivet och enligt denna lag eller att de på nytt uppfyller de kraven, och

2) de väsentliga risker som filialerna är exponerade för täcks och hanteras på ett sunt sätt och i tillräcklig utsträckning och att filialerna i fråga bibehåller sin ekonomiska bärkraft.

Finansinspektionen kan kräva av filialer till tredjelands kreditinstitut att de

1) innehar ett kapitalbelopp som överstiger minimikraven i 4 b § eller uppfyller andra ytterligare kapitalkrav som uppfyller kraven i 4 b §,

2) uppfyller andra specifika likviditetskrav utöver kraven i 4 c § så att tillgångarna uppfyller kraven i 4 c §,

3) stärker sina styrformer, riskhantering eller bokföringsarrangemang,

4) begränsar omfattningen av sin affärsverksamhet eller den verksamhet de bedriver samt motparternas verksamhet i den verksamheten,

5) minskar den inneboende risken i sina verksamheter, produkter och system, samt verksamhet på entreprenad, och upphör att bedriva sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter,

6) iakttar de ytterligare rapporteringskraven enligt 8 a § 1 mom. 9 punkten eller 2 mom. 7 punkten eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen,

7) offentliggör information.

Finansinspektionen kan också för att ingripa i risker som identifierats utifrån en bedömning enligt 17 kap. 13 §

1) kräva att filialen till ett tredjelands kreditinstitut omstrukturerar sina tillgångar eller verksamheter så att den inte längre klassificeras som systemviktig i enlighet med den paragrafen eller att den upphör att utgöra en otillbörlig risk för den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen eller Finland, eller

2) införa ytterligare tillsynskrav på filialen till ett tredjelands kreditinstitut.

Finansinspektionen har dessutom befogenhet att av kreditinstitut i Finland och filialer till utländska kreditinstitut som är i Finland kräva att de tillhandahåller Finansinspektionen de uppgifter som den behöver för att övervaka de tjänster som tillhandahålls i enlighet med 17 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten uteslutande på initiativ av en kund eller motpart och som tillhandahålls av ett tredjelands kreditinstitut som ingår i samma grupp som kreditinstitutet eller filialen.

16 §

Samarbete mellan tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med de tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över filialer till tredjelands kreditinstitut och institut som verkar som dotterföretag inom samma grupp från tredjeland. Finansinspektionen ska i enlighet med 67 § i lagen om

Finansinspektionen göra upp skriftliga avtal med de andra behöriga myndigheterna om arrangemang för samordning och samarbete.

Finansinspektionen ska delta i tillsynskollegiets arbete eller inrätta ett tillsynskollegium enligt 65 b § i lagen om Finansinspektionen enligt följande:

1) om ett tillsynskollegium har inrättats i förhållande till institut som verkar som dotterföretag inom en grupp med kreditinstitut från tredjeland ska de filialer i klass I som ingår i samma grupp omfattas av det tillsynskollegiets tillämpningsområde,

2) om gruppen med kreditinstitut från tredjeland har filialer i klass I i mer än en medlemsstat i Europeiska unionen men inget institut som verkar som dotterföretag i Europeiska unionen som omfattas av ett tillsynskollegium, ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna i klass I,

3) om gruppen från tredjeland har filialer från tredjeland i klass I i mer än en medlemsstat i Europeiska unionen eller minst en filial i klass I och ett eller flera institut som verkar som dotterföretag i Europeiska unionen som inte omfattas av ett tillsynskollegium, ska ett tillsynskollegium inrättas i förhållande till de filialerna samt de institut som verkar som dotterföretag.

I de situationer som avses i 2 mom. 2 och 3 punkten ska myndigheterna säkerställa att det finns en ledande behörig myndighet som har samma roll som det tillsynskollegium enligt 65 b § i lagen om Finansinspektionen som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen. Finansinspektionen är ledande behörig myndighet om filialen till ett tredjelands kreditinstitut i Finland är det största enligt värdet på tillgångarna som tagits upp.

Tillsynskollegiet ska

1) utarbeta en rapport om strukturen och verksamheterna för gruppen i Europeiska unionen och uppdatera den rapporten årligen,

2) utbyta information om resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som avses i 14 §,

3) sträva efter att harmonisera tillämpningen av de tillsynsåtgärder som avses i 15 §.

Tillsynskollegiet ska när så är lämpligt säkerställa lämplig samordning och lämpligt samarbete med berörda tillsynsmyndigheter i tredjeländer.

17 §

Meddelande av uppgifter till Europeiska bankmyndigheten

Finansinspektionen ska meddela Europeiska bankmyndigheten följande uppgifter:

1) de koncessioner som beviljats filialer till tredjeländers kreditinstitut och efterföljande ändringar av sådana koncessioner,

2) de totala tillgångar och skulder som bokförts av de filialer till tredjeländers kreditinstitut som beviljats koncession, enligt regelbundna rapporter,

3) namnet på de grupper med kreditinstitut från tredjeland som de filialer till tredjeländers kreditinstitut som beviljats koncession tillhör.

Europeiska bankmyndigheten ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de filialer till tredjeländers kreditinstitut som har beviljats koncession att bedriva verksamhet i Europeiska unionen och uppgift om i vilka länder filialerna har koncession.

20 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom

3) bestämmelserna om förvaltnings- och styrsystem i 7 kap. 1—4, 4 a—4 e och 5 § samt i 6 § 1 mom. i denna lag, bestämmelserna om ersättningar i 8 kap. 3—14 § i denna lag och i 7 kap. 13 § 4 mom. och 7 a kap. 10 § 2 och 3 mom. i konsumentskyddslagen samt bestämmelserna om riskhantering i 9 kap. 2—5, 5 a—5 d och 6—21 § i denna lag,

7) bestämmelserna i 8 a kap. 1—3, 8 och 9 § i denna lag om kreditinstituts och finansiella företagsgruppers skyldighet att upprätta och granska återhämtningsplaner enligt 3 § och 4 § 1 mom. samt om godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper, bestämmelsen i 9 a kap. 7 § 3 mom. i denna lag om meddelande av planer om tillhandahållande av finansiellt stöd till myndigheterna och bestämmelsen i 11 kap. 5 a § 3 mom. i denna lag om anmälningsskyldighet,

8) bestämmelserna i 2 a kap. i denna lag om holdingföretag,

9) bestämmelserna i 11 kap. 6, 6 a, och 6 c § i denna lag om buffertkrav enligt prövning samt i 9 § i det kapitlet om tilläggskrav på likviditeten,

10) bestämmelserna i 3 a kap. i denna lag om företagsomstruktureringar, förvärv av kvalificerat innehav och avyttring av betydande tillgångar och skulder.

Påföljdsavgift enligt 1 mom. 4, 5 och 9 punkten får inte påföras andra än kreditinstitut och företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som ett kreditinstitut samt personer som hör till ledningen för respektive juridiska person och mot vars förpliktelser gärningen eller försummelsen strider.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 och 2 mom. i denna paragraf, följande bestämmelser i EU:s tillsynsförordning:

1) bestämmelsen i artikel 92.1 om kapitalbaskrav,

2) bestämmelserna i del tre avdelning III kapitel 2 om krav som gäller datainsamling och styrning och förvaltning,

4) bestämmelserna i del fyra om stora exponeringar som gäller kunder eller en grupp kunder med inbördes anknytning,

5) bestämmelserna i artiklarna 430.1—430.3 och 430a om uppgifter som ska rapporteras,

8) bestämmelserna i artikel 429 om beräkning av bruttosoliditetsgraden och i del sju om undantag från beräkning av bruttosoliditetsgraden,

9) bestämmelserna i artiklarna 431.1—431.3 och artikel 451.1 om kraven på offentliggörande,

10) bestämmelserna i artiklarna 413 och 428b om krav på stabil finansiering,

11) bestämmelserna om krav som gäller totala riskvägda exponeringsbelopp eller beräkning av kapitalbaskrav och bestämmelserna i del tre avdelning II—VI om förvaltnings- och styrningssystem,

12) bestämmelserna i del sex avdelning I och avdelning IV om krav som gäller beräkning av likviditetskrav eller krav på stabil finansiering samt bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut, som utfärdats med stöd av dessa bestämmelser,

13) bestämmelserna i artiklarna 28, 52 och 63 om avgifter för innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

14) bestämmelserna i del tre, del fyra, del sex eller del sju om kapitaltäckningskrav för institut som verkar som moderbolag eller holdingföretag på konsoliderad basis eller på undergruppsnivå,

15) bestämmelserna i del två om krav på sammansättning, villkor, justeringar och avdrag som gäller kapitalbas.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom

- 1) närmare bestämmelser och föreskrifter om de bestämmelser som avses i de momenten,
- 2) bestämmelserna i kommissionens förordningar och kommissionens beslut som har antagits med stöd av kreditinstitutsdirektivet, resolutionsdirektivet och EU:s tillsynsförordning,
- 3) Finansinspektionens beslut som meddelats med stöd av denna lag eller EU:s tillsynsförordning.

Utöver det som föreskrivs i 40 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen kan påföljdsavgift i de situationer som avses i 1, 2, 4 och 5 mom. påföras en person i kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person som har varit ansvarig för överträdelse enligt den tillämpliga lagen, eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag.

22 kap.

Tillsynsbefogenheter

2 §

Vite

På vite som Finansinspektionen förelägger tillämpas med avvikelse från 33 a § i lagen om Finansinspektionen bestämmelserna i denna paragraf, om det rör sig om en i 2 mom. avsedd försummelse eller förseelse.

Finansinspektionen kan vid vite ålägga kreditinstitutet eller holdingföretaget att fullgöra sin skyldighet, om ett kreditinstitut eller ett holdingföretag i sin verksamhet försummar att iaktta eller bryter mot bestämmelser eller beslut som avses i 20 kap. 1 § 1, 2, 4 och 5 mom. i denna lag.

Vite kan av särskilda skäl föreläggas också en person som hör till kreditinstitutets högsta ledning eller verkställande ledning, en nyckelperson, en person vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil eller någon annan fysisk person som enligt tillämplig lag har varit ansvarig för överträdelsen eller en person i motsvarande ställning i ett holdingföretag.

Det högsta vitet per dag är

1) i fråga om en juridisk person fem procent av en sådan genomsnittlig daglig nettoomsättning, som motsvarar den årliga totala nettoomsättning som avses i 40 b § 2 mom. 1 punkten eller 40 b § 2 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen dividerad med 365, och

2) i fråga om en fysisk person 50 000 euro.

Vite kan dömas ut för högst sex månader.

Vitet föreläggs i form av löpande vite. På föreläggande av vite tillämpas inte 9 § i viteslagen (1113/1990). Vitet döms ut av Finansinspektionen. På utdömande av vite tillämpas inte 10 § 2 mom. i den lagen. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas viteslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2026.

Helsingfors den 9 juli 2026

Republikens President

Alexander Stubb

Näringsminister Sakari Puisto